

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

انترناسیونال شماره ۹۴۵
جمعه ۱۴ آبان ۱۴۰۰ - ۵ نوامبر ۲۰۲۱

شوخی تلخ گلاسکو!

شهاب بهرامی

بگذارید، به خاطر پیروزی‌های مان بر طبیعت، بیش از حد خودستایی نکنیم. برای هر پیروزی، طبیعت انتقام خود را از ما می‌گیرد. دیالکتیک طبیعت - فردریک انگلس

کنفرانس گلاسکو آخرین شانس بشر برای مهار گرمتر شدن زمین و نجات حیات بر روی آن است. تم اصلی کنفرانس به اجرا درآمدن ملموس توافقنامه اقلیمی پاریس در سال ۲۰۱۵ است. در آن سال، کشورها توافق کردند که گرمایش زمین را در مقایسه با دوران پیشاصنعتی به کمتر از دو درجه کاهش دهند و در حالت ایده آل به ۱/۵ درجه. با این حال و بر اساس اطلاعات سازمان ملل، زمین در حال حاضر در مسیر گرمایشی ۱/۷ درجه‌ای است که بسیار خطرناک است. در کنفرانس اقلیمی سازمان ملل که در سال ۲۰۰۹ در کینهاگ برگزار شده بود، کشورهای صنعتی متعهد شده بودند که سالانه یک صد میلیارد دلار تا سال ۲۰۲۰ برای اقدامات پیشگیرانه بپردازند (۷۰ درصد وام، ۳۰ درصد کمک). در کنفرانس پاریس دوباره روی پرداخت این مبلغ توافق شد ولی تا به امروز مقدار بسیار ناچیزی پرداخت شده و جز لفاظی و بازیهای دغلکارانه دیپلماتیک و اشک تمساح ریختن، هیچ اقدام جدی‌ای صورت نگرفته، این در حالی است که کارشناسان تاکید می‌کنند هدف ۱.۵ درجه تنها در صورتی متحقق می‌شود

بست و ششمین کنفرانس اقلیمی سازمان ملل متحد موسوم به "کاپ ۲۶" روز یکشنبه سی و یکم اکتبر، کار خود را در شهر گلاسکو آغاز کرد. دو هفته پیشتر، سران کشورهای گروه ۲۰ که مسئول هشتاد درصد تصاعد گازهای گلخانه‌ای هستند در "اجلاس جی ۲۰" که در شهر رم گرد آمده بودند تا بر سر کاهش استفاده از حامل سوخت‌های فسیلی و ممنوعیت ادامه استفاده از زغال سنگ تا دهه ۳۰ به توافق برسند، با انتشار بیانه‌ای بی ارزش به استقبال کنفرانس گلاسکو رفتند. آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل گفت: "گروه ۲۰ هیچ پاسخی به امیدواری‌ها نداد و مسائل میرم بلاتکلیف ماندند". پاتریشیا اسپینوزا، مدیر محیط زیست سازمان ملل، سیاست رایج در جهان را "سرمايه‌گذاري برای نابودي بشر" نامید و سازمان بهداشت جهانی تخمین می‌زند که سالانه هفت میلیون نفر در اثر بیماری‌های مرتبط با آلودگی هوا دچار مرگ زودرس می‌شوند. از دید فعالین اقلیمی - محیط زیستی،

ادامه در صفحه ۲

در این شماره انترناسیونال:

شماره صفحه:

۲ و ۱

شوخی تلخ گلاسکو! شهاب بهرامی

۵ و ۴، ۳

نگاهی به بن بست اقتصادی جمهوری اسلامی. حمید تقوانی

۶

در کنگره حزب کمونیست کارگری شرکت کنید! اصغر کریمی

۷

ابراهیم رئیسی و تکرار "جراحی اقتصادی". شهلا دانشفر

۸

آیا می‌شود کره ارض را نجات داد؟ حسن صالحی

۹

کنفرانس اقلیمی گلاسکو: آیا امیدی هست؟ کاظم نیکخواه

۱۰

تروریسم سازمان یافته در رهبری اتحادیه میهنی کردستان عراق.

عبدل گلپریان

۱۱

یادداشت‌هایی به قلم اصغر کریمی

۱۲

موجودی عجیب الخلقه. کیوان جاوید

۱۲

بیانیه سه نهاد سیاسی در مورد سالگرد آبان ۹۸

۱۳

اطلاعیه و آئین نامه کنگره حزب

۱۴ تا ۲۵

پیامهایی از ایران به کنگره دوازدهم حزب کمونیست کارگری

۲۶

نتایج انتخابات نمایندگان مرحله سراسری کنگره دوازدهم

۲۷ و ۲۸

از مادیای اجتماعی حزب

۲۹، ۳۰، ۳۱ و ۳۲

اطلاعیه‌های حزب

سرنگون باد جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی

ادامه از صفحه ۱

شهاب بهرامی

که انتشار گازهای گلخانه‌ای تا پایان دهه ۲۰۲۰ به نصف کاهش یابد و حداکثر تا سال ۲۰۵۰ به صفر برسد.

”طبق اسناد و تحقیقات سازمان بین‌المللی Sipri“ بودجه نظامی جهانی با رشد ۲.۵ درصد نسبت به سال ۲۰۱۹ به دوهزار میلیارد دلار رسید. شایان ذکر است که ۹۰ درصد این بودجه مربوط به همان کشورهای صنعتی موسوم به جی ۲۰ است که مسئول مستقیم بیش از ۸۰ درصد از تولید گازهای گلخانه‌ای هستند.“

طبق اسناد و تحقیقات سازمان بین‌المللی ”Si-pri“ بودجه نظامی جهانی با رشد ۲.۵ درصد نسبت به سال ۲۰۱۹ به دوهزار میلیارد دلار رسید. شایان ذکر است که ۹۰ درصد این بودجه مربوط به همان کشورهای صنعتی موسوم به جی ۲۰ است که مسئول مستقیم بیش از ۸۰ درصد از تولید گازهای گلخانه‌ای هستند. با توجه به حجم عظیم سرمایه‌های انباشته شده در صندوق بین‌المللی پول، بانک جهانی، بانک مرکزی اتحادیه اروپا، خزانه مرکزی دولتها و هزاران بانک و نهاد پولی و مالی دیگر، آیا شرم آور نیست که سران این دول به جای تامین فوری سرمایه لازم برای اقدامات عاجل، با تشویق کردن دیگران به پذیرفتن تعهد برای انجام اقداماتی در قبال این فاجعه، خود از پذیرفتن مسئولیت شانه خالی می‌کنند؟ تنها با کاهش ده درصدی بودجه نظامی این کشورها و به کار انداختن آن برای تولید انرژی‌های تجدیدپذیر، جلوگیری از نابودی جنگلها و کشت وسیع درختکاری می‌توان روند این فاجعه را به سرعت کند کرد تا در نهایت طبیعت فرصت ترمیم خود را بازیابد و سیاره آبی سبز بماند.

توانست روزی گریه سانان را گیاه خوار کند سرمایه داری هم می‌تواند به فاجعه زیست محیطی غلبه نماید.

۴ نوامبر ۲۰۲۱

هایشان باید ادامه پیدا کند. امروز جنگ طبقاتی بین یک درصدی‌ها و ۹۹ درصدی‌ها بر سر نجات حیات روی زمین تبلور یافته است. باید خود را سازمان داد و برای پیروزی در این نبرد از هیچ کوششی فرو گذار نکرد. اگر بشر می

تا رسیدن به آن روز، جواب باید در کف خیابان باشد. باید دولتها را در کف خیابان وادار به قبول تعهد کرد که اقدامات تعریف شده را به سرعت انجام دهند و گرنه تظاهرات و اعتصابات عمومی و فشار به سران دولتی تا سقوط دولت

اقداماتشان ملاک است و متأسفانه اقدامات جملگی تا به امروز خلاف گفته‌هایشان را نشان می‌دهد. جواب این معضل همانگونه که ”بیل گیتس“ چند سال پیش گفته بود سوسیالیسم است و راه سومی وجود ندارد اما

باید سخنان فریبنده و قول‌های اغواگرانه و اشک‌تساح‌های سران و نمایندگان دولت‌های سرمایه‌داری در این کنفرانس‌ها را نشنیده گرفت.

نگاهی به بن بست اقتصادی جمهوری اسلامی این نوشته بر مبنای مصاحبه با کانال جدید تدوین شده است

خلیل کیوان: بحرانهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، محیط زیستی و غیره تار و پود کشور را در بر گرفته است. این بحرانها روز بروز عمیق تر و اوضاع وخیم تر میشود. تشدید بحران اقتصادی و فقر فزاینده ده ها میلیون نفر از یکسو و از سوی دیگر چشم انداز تیره و تار اقتصادی، اکنون به موضوع حادی بدل شده است. چه چشم اندازی برای این اوضاع متصور است؟ آیا جمهوری اسلامی و دولت رئیسی پاسخی برای این معضلات و در راس آنها معضل اقتصادی دارد؟ آیا وعده های رئیسی برای ابراه انداختن چرخ های اقتصادی قابل تحقق اند؟ با برجام و بدون برجام اوضاع به کدام سو میرود؟ با حمید تقوایی هستیم و پرسش هایمان را با او در میان میگذاریم.

حمید تقوایی، گزارشی دولتی که در مردادماه امسال، اواخر دوران ریاست جمهوری حسن روحانی، تنظیم شده اخیرا در رسانه ها منتشر شده و بازتاب وسیعی داشته است. جداول اطلاعاتی این گزارش مورد تأیید دولت رئیسی هم قرار گرفته. این گزارش نشان می دهد که در صورت ادامه تحریم ها، دولت در سال ۱۴۰۳ می گیرد و نرخ دلار نیز در سال ۱۴۰۶ تا ۲۸۴ هزار تومان اوج خواهد گرفت. آیا مشکل جمهوری اسلامی مساله تحریم هاست؟ اگر تحریم ها رفع شود اوضاع اقتصادی سر و سامان خواهد گرفت؟

حمید تقوایی: تحریم ها عامل تشدید کننده وضعیتی که توصیف کردید هست ولی بهیچوجه علت و ریشه مساله نیست. حتی در همین گزارشی که نکاتی از آن را ذکر کردید گفته میشود که حتی اگر برجام دوباره احیا شود و تحریم ها برداشته شود باز هم حکومت با ورشکستگی مواجه خواهد بود منتهی سه سال دیر تر. در این صورت پیش بینی میکنند که حکومت در سال ۱۴۰۶ ورشکست خواهد شد. بنابراین

در هر حال با برجام و یا بدون برجام ورشکستگی در راه است. بعبارت دیگر حتی خود این گزارش هم نشان میدهد که تحریم ها اساس مشکل نیست. نکته دیگری که قبلا هم بارها بر آن تأکید کرده ام این است که یکی از کوبنده ترین و توده ای ترین خیزشهای دوره حاکمیت جمهوری اسلامی یعنی خیزش ۹۶ در شرایطی رخ داد که برجام هنوز سرچایش بود و ادعا میکردند سرمایه گذارها شروع شده و اوضاع رو به بهبود است و غیره و غیره. در اوج این رونق برجام، خیزش توده ای دیمه ۹۶ اتفاق افتاد که همه میدانیم اساس اش اعتراض به فقر و بیکاری و شرایط معیشتی زیر خط فقر بود. این هم فاکتور مهمی است که نشان میدهد اعتراضات و شورشهای توده ای در اثر شرایط غیر قابل تحمل اقتصادی به تحریمها و برجام و عدم برجام ربطی ندارد.

به نظر من معضل اقتصادی جمهوری مساله ای ریشه ای تر و ساختاری تر از آنست که بشود با قراردادهای اقتصادی رژیم با غرب و تشدید و تخفیف تحریمها آنرا توضیح داد. خانه از پای بست ویران است.

خلیل کیوان: جناحی از حکومت و حتی برخی از نیروهای اپوزیسیون سیاستهای نئولیبرالیستی و خصوصی سازی ها را باعث بحران اقتصادی حکومت میدانند؟ آیا این امر موجب بحران اقتصادی و یا لاقل تشدید آن نشده

است؟

حمید تقوایی: به نظر من خصوصی سازیها و کلا سیاستهایی که نئولیبرالی خوانده میشوند در بحران اقتصادی، و امروز باید گفت بن بست و فروپاشی اقتصادی جمهوری اسلامی تاثیری ندارند. مشکل، سرمایه داری دولتی و یا سرمایه داری خصوصی نیست. اینکه مالک و اداره کننده واحدهای تولیدی و کلا بنگاههای اقتصادی چه کسی است در نفس این بحران تغییری نمی دهد.

این را هم باید اضافه کنم که اقتصاد خصوصی و یا دولتی، به معنی متعارفی که از این اصطلاحات مد نظر هست، در جمهوری اسلامی هیچوقت وجود نداشته است. خود حکومتی ها، اقتصاد ایران را خصولتی می نامند یعنی ملغمه ای از خصوصی و دولتی، و نه این و نه آن. آنچه بخش خصوصی نامیده میشود در واقع دارو دسته های مافیائی دولتی و یا وابسته به مقامات دولتی و بیت رهبری و آیت الله های میلیارد هستند. این دارو دسته ها بین خودشان مزایده و مناقصه میگذارند، پیمانکاری ها و قراردادهای غارتگرانه در بخشهای مختلف را بین خود تقسیم میکنند، بر شرکتهای تولیدی چنگ می اندازند و معادن و بنادر و صادرات و واردات را کنترل میکنند و غیره. بعنوان نمونه سپاه پاسداران نزدیک به هشتاد درصد اقتصاد ایران را کنترل

میکند. این بخش خصوصی است یا دولتی؟! و یا سلطه ای که آستان قدس رضوی، که در میان مردم به آستان دزد رضوی معروف شده، و یا ستاد اجرائی فرمان امام بر بخش عمده ای بر اقتصاد دارد. یا سوده های هنگفتی که باندهای دولتی و وابسته به مقامات از تفاوت نرخ ارز دولتی و آزاد به جیب میزنند. اینها همه دستشان در دست هم است. باندهای مافیائی که یک پایشان در دولت است و یک پایشان در اقتصاد و تجارت و بازار قاچاق و رانت خواری و جنگل خواری و دریا خواری و زمین خواری و غیره مثل یک غده سرطانی بر منابع تولید و ثروت جامعه چنگ انداخته اند. این شرایط را با صفاتی مثل خصوصی و یا دولتی نمیتوان توصیف کرد. غارت و چپاولگری حاد و عریانی در جریان است که دولت و باندهای حکومتی نقش اساسی ای در آن دارند.

در عین حال این اقتصاد دولتی هم نیست چون اقتصاد دولتی بالاخره بر یک برنامه ریزیهای میان مدت و دراز مدتی مبتنی است اما چیزی که در جمهوری اسلامی وجود خارجی ندارد. برنامه ریزی اقتصادی است. این اقتصاد غارت و چپاول اصلا قابل برنامه ریزی نیست. از هر زاویه که نگاه کنید این اقتصاد را با صفات خصوصی و یا دولتی نمیتوان توصیف و ارزیابی کرد. در مورد دیگر ویژگیهای سیاست نئولیبرالی مانند، زدن از خدمات اجتماعی، سرکوب تشکلهای کارگری،

بیکار سازیها، سرباز زدن از قراردادهای جمعی، کار موقت و پیمانی و غیره هم باید گفت این خصوصیات جزو سیاستهای همیشگی حکومت بوده است. اینها همه اجزای ریاضت کشی اقتصادی ای است که جمهوری اسلامی از بدو بقدرت رسیدنش از همان دوره بنی صدر به اجرا در آورد. حکومتی که قانون کار را "در باب اجاره" مینویسد نیازی به مکتب نئولیبرالیسم ندارد.

خلیل کیوان: موضوع دیگر این است که دولت رئیسی هم به روال بقیه دولتها تقصیر را به گردن دولت قبلی میاندازد. سیاستهای اقتصادی متفاوت دولتها و کلا درگیریهای جناحی چه تاثیری بر اوضاع آشفته اقتصادی حکومت داشته است؟

حمید تقوایی: از این نظر هم جمهوری اسلامی شرایط متعارفی ندارد. در کشورهایی که سرمایه داری حالت عادی تر و متعارف تری دارد دولتهای مختلف سیاستها و اولویتهای اقتصادی متفاوتی دارند. مثلا همه میدانند که حزب دموکرات و جمهوریخواه در آمریکا و یا حزب محافظه کار و حزب کارگر در انگلیس اولویتهای اقتصادی متفاوتی دارند و هر یک بقدرت برسند چه سیاست هائی را در پیش خواهند گرفت. ولی در ایران اینطور نیست بخاطر اینکه اساسا کابینه های دولتی نقش چندانی در اقتصاد و تصمیم گیریهای اقتصادی ندارند. ولی فقیه و سپاه پاسداران و باندهای مافیائی وابسته به آنها مستقل از اینکه کابینه و دولت دست چه کسی است بر اقتصاد حکم میرانند. جهت گیریها و تصمیم گیریهای اقتصادی، و حتی تصمیمگیری در مورد مذاکرات برجام و تحریمها و غیره بوسیله بیت رهبری و سران سپاه و بسیج و کلا نهادهای ماورا دولتی و کنترل کننده دولتها انجام میشود. همانطور که در سطح سیاسی هم حرف آخر

ادامه از صفحه ۳

” بطور کلی خودبخود ورشکستگی اقتصادی لزوماً به سقوط حکومتها منجر نمیشود. دولتهائی هستند که از نظر اقتصادی ورشکسته اند و یا بحران اقتصادی شدیدی دارند ولی همچنان حاکم هستند. ولی جمهوری اسلامی چنین وضعیتی ندارد. بخاطر اینکه اولاً بحران اقتصادی این حکومت همراه و همانطور که اشاره کردم نتیجه بحران سیاسی حکومت است و ثانیاً مردم هرگز به این شرایط تمکین نکرده اند، همیشه معترض بوده اند و مداوماً به مقابله با حکومت برخاسته اند. شرایط جامعه ایران با جوامع اختناق زده ای شبیه شرایط دوره سلطنت در ایران کاملاً متفاوت است.“

با رهبری است و نه با رئیس‌جمهورها و دولتها. نهادهائی نظیر بیت رهبری و سپاه و بسیج و ستاد اجرائی فرمان امام و آستان قدس رضوی و امثالهم که بر اقتصاد چنگ انداخته اند مستقل از دولتها عمل میکنند. از همان ابتدا، از زمان بنی صدر که از سودهائی نجومی ناشی از تفاوت نرخ ارز دولتی و آزاد بوسیله نهادهای ماورای دولتی شکایت داشت تا دوره رفسنجانی که سیاست خصوصی سازی و مدل چینی اش به جایی نرسید و تا امروز، دولتها نقش تعیین کننده ای در اقتصاد نداشته اند. میتوان گفت یک واقعیت اقتصادی پایه ای تری وجود دارد که از بحران ساختاری و مزمن حکومت ناشی میشود و خود را بر همه دولتها تحمیل میکند. نیروهای فعاله چنین اقتصادی باندتهای مافیائی ماورای دولتها هستند.

خلیل کیوان: اگر مسائلی نظیر تحریمها و خصوصی سازی و سیاستهای نئولیبرالی و امثالهم علت این وضعیت نیست ریشه بحران اقتصادی جمهوری اسلامی را شما در چه میبینید؟

حمید تقوائی: همانطور که اشاره کردم این یک بحران هویتی است که همزاد این حکومت است. معضل اقتصاد جمهوری اسلامی در هویت و استراتژی ضدیت با غرب و آمریکائی ستیزی حکومت ریشه دارد.

جمهوری اسلامی از همان آغاز نتوانست شرایط متعارفی برای کارکرد سرمایه ها آنطور که مثلاً در ترکیه و یا مراکش و یا اردن و سایر کشورهای منطقه، چه برسد به کشورهای غربی، مشاهده میکنید فراهم کند. شرایط اقتصادی برای جمهوری اسلامی همیشه یک حالت موقت و گذرا و شکننده داشته است که از این ستون به آن ستون عمل کرده و هیچگاه از ثبات و جهت گیری و سیاست اقتصادی تعریف شده منسجم و مداومی حتی در کوتاه مدت برخوردار نبوده است. واضح است که حاصل چنین وضعیتی چیزی بجز بحران و فروپاشی اقتصادی نمی توانست باشد.

همانطور که اشاره کردم علت این وضعیت هویت و خصلت سیاسی حکومت است. جمهوری اسلامی با مرگ بر آمریکا زاده شد، با غرب ستیزی هویت خودش را تعریف کرد و از این طریق توانست جامعه را سرکوب کند و بعنوان یک رکن جنبش اسلام سیاسی در منطقه و در جهان شناخته بشود. چه از نظر شرایط بین المللی و منطقه ای و چه از نظر شرایط سیاسی در خود جامعه ایران بند ناف جمهوری اسلامی را با ضد آمریکایی گری و غرب ستیزی بریده اند. ضد آمریکائی گری و غرب ستیزی از یک موضع فوق ارتجاعی. این وضعیت اجازه نداده است اقتصاد تحت سلطه حکومت اسلامی، چه در فعل و انفعالات و بازار داخلی و چه بازار جهانی حتی بطور نسبی از ثباتی برخوردار بشود و قوام بگیرد. بحران اقتصادی حکومت در واقع در هویت و استراتژی سیاسی او ریشه داد. نه سرمایه گذارهای خارجی و بانکها و موسسات اعتباری بین المللی میتوانند در چنین شرایطی فعالیت کنند و نه سرمایه گذارهای داخلی عرصه و بازار فعالیتی دارند. اگر کسی به فلان باند متصل به بیت رهبری و یا سران سپاه و بسیج و غیره وابسته نباشد جایی و نقشی در اقتصاد راننی و بخور و بچاپ جمهوری اسلامی نخواهد داشت.

خلیل کیوان: شما در توضیحاتتان بی ثباتی اقتصادی را ناشی از شرایط سیاسی دانستید. در مورد عکس قضیه، یعنی تاثیر بحران اقتصادی بر شرایط سیاسی چه نظری دارید؟ بن بست و ورشکستگی اقتصادی که خود مقامات حکومت به آن معترفند چه تاثیری بر شرایط سیاسی ایران خواهد داشت؟ آیا ورشکستگی اقتصادی به ورشکستگی سیاسی و سقوط حکومت منجر خواهد شد؟

حمید تقوائی: بطور کلی خودبخود ورشکستگی اقتصادی لزوماً به سقوط حکومتها منجر نمیشود. دولتهائی هستند که از نظر اقتصادی ورشکسته اند و یا

بحران اقتصادی شدیدی دارند ولی همچنان حاکم هستند. ولی جمهوری اسلامی چنین وضعیتی ندارد. بخاطر اینکه اولاً بحران اقتصادی این حکومت همراه و همانطور که اشاره کردم نتیجه بحران سیاسی حکومت است و ثانیاً مردم هرگز به این شرایط تمکین نکرده اند، همیشه معترض بوده اند و مداوماً به مقابله با حکومت برخاسته اند. شرایط جامعه ایران با جوامع اختناق زده ای شبیه شرایط جمهوری اسلامی متفاوت است. اگر جمهوری اسلامی میتواند نوعی گورستان آریامهری در ایران ایجاد کند شاید میتواندست نوعی علیرغم بحران اقتصادی در قدرت باقی بماند ولی مردم از همان نخستین روزهای این حکومت در برابرش ایستاده اند و این خود یک فاکتور تعیین کننده در بحران و بی ثباتی سیاسی جمهوری اسلامی بوده است. همانطور که اشاره کردم حتی در دوره برجام حکومت با خیزشها و اعتراضات توده ای نظیر خیزش ۹۶ روبرو بود. در واقع آن حلقه ای که ورشکستگی اقتصادی را به ورشکستگی سیاسی وصل میکند اعتراضات توده ای است؛ نپذیرفتن و ایستادگی مردم است. این فاکتور تمکین نکردن و تعرض به حکومت همیشه در جمهوری اسلامی وجود داشته است و بخصوص در سالهای اخیر، از ۹۶ به

بعد، عامل تعیین کننده ای در تحولات سیاسی ایران بوده است. همین امروز ما شاهدیم که کارگران، معلمان، بازنشستگان، زنان، جنبش دادخواهی، علیه اعدام، برای آزادی زندانیان سیاسی و غیره بطور بی سابقه ای فعال و در جوشش و حرکت اند و یک علت اساسی همه این جنبشها طبعاً شرایط مشقت بار اقتصادی است. ورشکستگی اقتصادی حکومت بی تردید این حرکات اعتراضی را گسترده تر و کوبنده تر میکند. معنی بحران و ورشکستگی اقتصادی برای توده مردم تشدید بیکاری و گرانی و فقر و فلاکت است و جامعه چنین شرایطی را تحمل نخواهد کرد. به این معنی فاکتوری که بحران اقتصادی را به یک شرایط انقلابی و طوفانی در ایران وصل میکند نپذیرفتن این شرایط بوسیله توده مردم و تعرض آنان است که هر روز خوشبختانه در سطوح مختلف در جامعه جریان دارد.

خلیل کیوان: چه راه حلی برای بحران اقتصادی وجود دارد؟ آیا هیچ بخشی از سرمایه داری ایران از جمله نیروهای راست در اپوزیسیون راه حلی برای این اوضاع دارد؟ راه حل حزب کمونیست کارگری چیست؟

حمید تقوائی: به نظر من هیچ

”هر دولتی که بخواهد سرمایه داری ایران را بعد از جمهوری اسلامی حفظ کند ناگزیر است نسخه ریاضت کشی بانک جهانی را پیاده کند. در شرایط عقب ماندگی اقتصاد ایران از نظر توان تولید و تکنولوژی و بهره وری سرمایه، بورژوازی برای رقابت در سطح منطقه، چه برسد در بازار جهانی، ناگزیر است تسمه از گرده کارگران بکشد. ریاضت کشی اقتصادی سیاستی جهانی است ولی در شرایط جامعه ایران تنها میتواند با سرکوب و تحمیل بیحقوقی کامل و زندگی زیر خط فقر پیاده شود.“

یک اقلیت صاحب سرمایه مبتنی باشد حاصلی جز فقر و فلاکت و بیحقوقی مفرط برای اکثریت جامعه نخواهد داشت. این شرایط تنها با سرنگونی جمهوری اسلامی و در هم کوبیدن نظام ضد انسانی سرمایه از بین خواهد رفت. راه نجات اقتصاد ایران در واقع نجات مردم از شرایط فقر و استثمار و بردگی مزدی است. و این یعنی سازمان دادن اقتصادی که نه بر سوداندوزی بلکه بر تامین نیازهای همه مردم مبتنی است. این تنها میتواند نظامی سوسیالیستی باشد.

۳ نوامبر ۲۰۲۱

بدست آورده است، در جوامعی مثل ایران که چنین مزایایی هیچگاه وجود نداشته است کمربندها دیگر جایی برای سفت شدن ندارند. شما عمامه راهم که از سر حکومت بردارید هر دولتی بخواهد سرمایه داری را در ایران حفظ و سودآور کند ناگزیر است دیکتاتور و سرکوبگر باشد.

مجموعه اینها بیانگر این است که برای حل بحران اقتصادی، که باید گفت بحران عمومی سرمایه داری ایران است، باید سرمایه داری را کنار زد. و این راه حلی است که ما داریم. در جامعه ای نظیر ایران اقتصادی که بر سودآوری و بردگی مزدی و بهره کشی از کارگران به نفع

داری ایران را بعد از جمهوری اسلامی حفظ کند ناگزیر است نسخه ریاضت کشی بانک جهانی را پیاده کند. در شرایط عقب ماندگی اقتصاد ایران از نظر توان تولید و تکنولوژی و بهره وری سرمایه، بورژوازی برای رقابت در سطح منطقه، چه برسد در بازار جهانی، ناگزیر است تسمه از گرده کارگران بکشد. ریاضت کشی اقتصادی سیاستی جهانی است ولی در شرایط جامعه ایران تنها میتواند با سرکوب و تحمیل بیحقوقی کامل و زندگی زیر خط فقر پیاده شود. سفت کردن کمربندها اگر در کشورهای غربی به معنی زدن از خدمات شهری و مزایایی است که قبلا طبقه کارگر

برابر این شرایط، دولتهای غربی خمینی و اسلاميون را که بخش ارتجاعی اپوزیسیون شاه بودند جلو راندند و بقدرت رساندند. اینکه امروز احزاب و نیروهای راست از جمله سلطنت طلبان از تخت افتاده، اپوزیسیون جمهوری اسلامی هستند تغییری در این واقعیت نمیدهد که در یک سطح پایه ای و استراتژیک کل سرمایه داری ایران به این وضعیت افتاده است. اگر طبقه حاکمه ایران در برابر انقلاب ۵۷ به مذهب و اسلام خمینی متوسل شد به این خاطر بود که آلترناتیو و چاره دیگری نداشت.

نکته دیگر این است که هر دولتی که بخواهد سرمایه

بخشی از طبقه سرمایه دار در ایران راه حلی ندارد. میدانم که نیروهای اپوزیسیون راست بحران اقتصادی موجود را به بی جربگی و سوء مدیریت و فساد آخوندهای حاکم نسبت میدهند و ادعا میکنند که با سرنگون کردن جمهوری اسلامی سرمایه داری در ایران شکوفا خواهد شد. ولی واقعیت اینست که جمهوری اسلامی کل طبقه سرمایه دار در ایران را نمایندگی میکند. اگر حکومتی سرکار است که شرایط اقتصادی ایران را به این روز انداخته است به این خاطر است که کل طبقه بورژوازی ایران، و باید گفت بورژوازی جهانی، در برابر انقلاب ۵۷ راه حل دیگری نداشت. اگر راه حل دیگری میداشت اصلا خمینی و حکومت اسلامی را به قدرت نمی راندند.

انقلاب ۵۷ در ادامه بحران سرمایه داری در زمان شاه شکل گرفت. و انقلاب ۵۷ فقط یک خیزش ضد سلطنت نبود، بلکه در مضمون و کنه خودش یک انقلاب ضد سرمایه داری بود که با اعتراضات فقیر ترین زحمتکشان شهری یعنی خارج محدوده نشینان شروع شد. اعتصاب کارگران نفت نقش تعیین کننده ای در آن ایفا کرد، و خواست شوراهای تشکیل عملی آنها یک خصیصه و هدف اصلی انقلاب بود. در

ماهواره یاهو است

فرکانس: ۱۱۷۶۶

پولاریزاسیون: عمودی

سیمبل ریت: ۲۷۵۰۰

اف ای سی: ۷/۸

www.newchannel.tv
nctv.tamas@gmail.com

ماهواره یوتلست

فرکانس: ۱۱۳۸۷

پولاریزاسیون: عمودی

سیمبل ریت: ۲۷۵۰۰

اف ای سی: ۵/۶

KANAL JADID
کانال جدید

پخش زنده آنلاین:

پخش زنده

newchannel.tv/live/tv

فرکانس های
تلویزیون کانال جدید
در ماهواره های:

در کنگره حزب کمونیست کارگری شرکت کنید!

خانواده های دادخواه،

تشکل های کارگران، معلمان و بازنشستگان،

تشکل های دانشجویی،

کانون نویسندگان و کانون و کلا،

ورزشکاران و هنرمندان متعهد و آزاده،

نهادهای مدافع حقوق کودک و محیط زیست،

نهادهای و شبکه های جنبش رهایی زن

خانواده های زندانیان سیاسی

در کنگره حزب کمونیست کارگری که به دلیل شیوع کرونا بصورت آنلاین در روزهای ۱۲ تا ۱۴ آذر برگزار میشود شرکت کنید. این حق شماست که با احزاب سیاسی تماس بگیرید، در میتینگ ها و همایش های آنها شرکت کنید، نظر بدهید، نقد کنید و یا انتظارتان را طرح کنید. این حق را حکومت از مردم گرفته است، حکومتی که از بدو سر کار آمدن و به عنوان اولین اقدام احزاب مخالف را ممنوع کرد، هزاران نفر از فعالین آنها را دستگیر و اعدام کرد و تماس و رابطه با آنها را امنیتی کرد، ۴۲ سال علیه آنها لجن پراکنی کرد و تلاش کرد جامعه را از حق تحزب و تشکل و پیوستن به احزاب یا ایجاد حزب و سازمان سیاسی خود محروم کند. اما همانقدر موفق شد که در جلوگیری از اعتصابات و تجمعات اعتراضی مردم و یا جلوگیری از شکل گیری تشکل های کارگری و مردمی موفق شد.

جمهوری اسلامی با تمام قوا و با استفاده از تمام ابزار سرکوب تلاش کرده است جامعه را از احزاب جدا کند، مانع پیوستن مردم به احزاب مورد نظرشان بشود، و با این کار از توده ای شدن احزاب و شکل گیری آلترناتیوهای قدرتمند در مقابل حکومت جلوگیری کند چون میداند این مساله تا چه اندازه برای حکومت خطرناک و بنیان برانداز است. تحزب و متشکل شدن در احزاب سرنگونی طلب عرصه نبرد سیاسی مهمی است که باید به صورت یک جنبش گسترده قد علم کند و این حق را در عمل به حکومت تحمیل کند همینطور که اعتصاب و اعتراض و تشکل های مختلف در عمل به حکومت تحمیل شدند. این فرهنگی سیاسی است که باید تقویت شود، فرهنگ سازمانیابی و سازماندهی دیگران، فرهنگ گردآوری نیرو، فرهنگ عبور از جمهوری اسلامی.

از همه شما دعوت میکنم در کنگره حزب کمونیست کارگری شرکت کنید. این حزب همه کسانی است که برای آزادی و عدالت میجنگند. حزبی که تقویت کلیه جنبش های اعتراضی و حق طلبانه و تقویت تشکل های مردمی را یک امر مهم خود میداند. این حزب و کنگره اش را ابزاری برای تقویت اهداف آزادیخواهانه خود بداند. به کنگره این حزب پیام بدهید و انتظاراتان را از طریق پیام های صوتی یا کتبی به کنگره برسانید، توقعات خود را از حزب و کنگره اش مطرح کنید و به این طریق به رشد فرهنگ تحزب در جامعه نیز کمک کنید.

منتظر حضور شما در کنگره دوازدهم حزب هستیم.

ابراهیم رئیسی و تکرار "جراحی اقتصادی"

شهلا دانشفر

به راه افتادن دادگاه بین‌المللی آبانماه و همینطور به میدان آمدن جنبش برای بایکوت جهانی جمهوری اسلامی است، پشت کرونا پناه گرفته و از مردم در داخل و خارج فراری است و ناگزیر به لغو سفرهایش به کشورهای جهان میشود.

بنابراین همانطور که اشاره کردم یک معضل اساسی جمهوری اسلامی و رئیس‌جمهورش رئیسی ورشکستگی اقتصادی رژیم است و گزارش منتشر شده اخیر سازمان برنامه و بودجه که در مرداد ماه تهیه شده بود، بیان این حقیقت با آمار و ارقام بود. در چنین شرایطی است که بیش از پیش مساله اقتصاد و معیشت به مساله سیاسی روز و جدال مردم با کل بساط سرمایه داری وحشی حاکم تبدیل شده است. طرح "جراحی اقتصادی" رئیسی پاسخ جمهوری اسلامی به این شرایط در برابر مردمی است که بر ادامه آبان میگویند. در رابطه با این طرح ابراهیم رئیسی در نشست تحت عنوان بررسی مشکلات اقتصادی تهران با جمعی از نمایندگان مجلس اسلامی و استاندار با اشاره به مشکلات پیش روی دولت میگوید: اگر نجات اقتصاد کشور از وضع کنونی نیاز به چند جراحی بزرگ داشته باشد، شخص بنده و دولت سیزدهم از هزینه کردن توان و آبروی خود در این مسیر دریغ نخواهیم کرد."

طرح "جراحی اقتصادی" طرح آتش زن به خشم و اعتراض مردم

جراحی اقتصادی در جمهوری اسلامی سیاست تازه ای نیست. در دوره احمدی نژاد این سیاست را با هو و جنجال به جریان انداختند و با سر شکستگی به اینجایی رسیدند که اکنون شاهدیم. اکنون جمهوری اسلامی و باندهای مافیایی حاکم بر آن که دزدیهایشان را انجام داده و غارتگری هایشان را کرده اند، چیزی برای بقای جامعه باقی نگذاشته اند. و امروز نیز مثل اختاپوس بر سر منابع ثروت

جامعه خوابیده اند و باندهای مافیایی تا دندان مسلح حکومتی هر کدام از بخش و غنایم خود دفاع میکند و در این میان خزانه به ته کشیده را به مردم نشان میدهند. در چنین شرایطی است که بخش های مختلف حکومتیان از ترس سربلند کردن دوباره خیزش های مردمی به جان یکدیگر افتاده و در برابر مردم به تناقض گویی افتاده اند. از جمله گزارش سازمان برنامه و بودجه در مرداد ماه در اواخر دولت امروز در میان نزاعهای درونی شان نوبخت رئیسی این سازمان در آن مقطع خالی بودن خزانه را مورد تکذیب قرار میدهد.

در چنین شرایطی است که رئیسی نیز با طرح "جراحی اقتصادی" به میدان آمده است. رئیسی به سیم آخر زدن حکومت برای چپاول مردم و تعرضات گسترده تر به زندگی و معیشت کل جامعه است. رئیسی با گفتن اینکه برای نجات "اقتصاد کشور" از هزینه کردن توان و آبروی خود دریغ نخواهد کرد، در واقع اعلان جنگ به مردم داده است. اما نتیجه محتوم چنین سیاستی در قبال جامعه ای که آرام و قرار ندارد، محتوم است. از جمله جنبش کارگری با اعتصاباتش، با تجمعات هر روزه اعتراضی اش دارد پاسخ رژیم اسلامی و چپاول و دزدی و سرورگیری هایش را میدهد.

یک مثال در مورد طرح "جراحی اقتصادی" رئیسی بحث های این دولت حول مساله دستمزدهاست. به آخر سال نزدیک میشویم و بحث داغ بر سر تعیین دستمزد سال آتی کارگران است. رئیسی در همان جلسه با نمایندگان مجلس و استاندار تهران در ادامه بحث جراحی اقتصادی تحت عنوان اصلاح ساختار بودجه با رویکرد اجرای "عدالت" از احتمال افزایش حقوقها به شکل "پلکانی" سخن گفته و همانجا با اعلام اینکه دولت هیچ وعدهای نخواهد داد که قابل تحقق نباشد، آب پاکی روی دست کارگران و کل حقوق

بگیران جامعه ریخته و عملا دارد از انقباض سطح کنونی دستمزدها آنهم در شرایط رشد نجومی قیمتتها خبر میدهد. در همین رابطه مسعود میرکامپی رئیس سازمان برنامه و بودجه دولت رئیسی پیشنهادی بیشترانه تحت عنوان اینکه افزایش دستمزدها برای مردم تورم ایجاد کند، بر سیاست افزایش "پلکانی" دستمزدها برای سال آتی تاکید میکند. و بعد در حالیکه قیمت همه کالاها سرسام آور افزایش می یابد. قیمت آب، برق و اولیه ترین اقلام زندگی را چندین برابر افزایش داده اند و خودشان از افزایش نرخ تورم ۳۰ درصدی و ۵۰ درصدی سخن میگویند، وقتی نوبت قیمت مزد نیروی کار کارگر میشود از اینکه افزایش آن نباید موجب رشد تورم شود میگویند.

به عبارت روشنتر تحت عنوان افزایش پلکانی دستمزد و احتمال افزایش حقوقهای پایین البته "اگر منبع مالی اش فراهم باشد"، دارند عملا زیر آب تعیین حداقل دستمزد سراسری کارگران را میزنند تا با این دسته بندیها و ایجاد پراکندگی در بخش های مختلف کارگری و همچنین کارکنان دولتی زندگی و معیشت کارگران و کل جامعه را بیش از قبل مورد تعرض قرار دهند. این یک قلم مهم از طرح "جراحی اقتصادی" رئیسی جلاد است که حاضرست آبرو و حیثیت نداشته خود را پای آن بگذارد تا بلکه نظام به گل نشسته خود را تکان کوچکی دهد. و این تمام رسالت اوست. روشن است که در برابر این طرح کارگر و جامعه آرام نخواهد نشست. از جمله همین امروز جنبش برای خواست افزایش دستمزدها یک جنبش قوی در ایران است. این جنبشی است که علیه فقر به پا خاسته و کارگران، معلمان، بازنشستگان و بخش های وسیعی از حقوق بگیران جامعه نیروی عظیم این جنبش هستند و همین امروز یک مطالبه سراسری هزاران کارگران نفت خواست افزایش دستمزدهاست و همواره تاکید کرده اند که دستمزد هیچ

کارگری نباید از خط فقر ۱۲ میلیونی کمتر باشد.

واقعیت اینست که جمهوری اسلامی حکومتی است که خود دارد از ورشکستگی و استیصالش سخن میگوید. حکومتی است که حتی برای پرداخت دستمزد ماهانه کارگران و حقوق بگیران دولتی در مانده است. به هرگوشه جامعه که نگاه میکنید بن بست و استیصال آنرا میبینید. در آمارهایشان دارند از خط فقر بالای ۱۲ میلیون و ۲۶ میلیون مردمی سخن میگویند که در خط فقر مطلق زندگی میکنند. دارند از اینکه ۴۰ درصد خانوارهای ایرانی زیر خط فقر مسکن هستند خبر میدهند و بیکاری بیداد میکند و آمارها از افزایش هر روزه نیروی بیکار بیشتر به جمعیت چندین میلیونی بیکاری خبر میدهند. همانطور که قبلا نیز اشاره کرده ام تبعات اجتماعی همه اینها بنا بر آمارهای خود حکومتیان اضافه شدن به شمار چند میلیونی کودکان محروم از تحصیل و کودکان کار و خیابان، افزایش تن فروشی و پایین آمدن سن تن فروشان بخاطر فقر و گرسنگی است که ابعاد فاجعه باری هم اینها کشتار جمعی مردم بخاطر شیوع کرونا و رها کردن مردم در کام این بیماری بدون هیچگونه اقدامات پیشگیرانه و در بی تأمین مطلق جامعه را به مرز انفجار رسانده است.

اما در برابر این ابعاد از فقر و فلاکت و توحش سرمایه داری چپاولگر حاکم جامعه ایستاده است و دارد از زندگی ای شایسته انسان سخن میگوید. از ادامه آبان و پایان دادن به جهنم جمهوری اسلامی سخن میگویند. و امروز همه شواهد از جمله اعتصابات گسترده کارگری و فضای پر تلاطم جامعه با گفتمان های رادیکال و چپ و کارگری نوید بخش جامعه ای شاد و انسانی بر ویرانه جمهوری اسلامی است.

آیا می شود کره ارض را نجات داد؟

بشر می تواند در تعاملی پایدار با طبیعت و محیط زیست از منابع طبیعی به نحوی بهینه برای رفع نیازهایش بدون هیچگونه عواقب فاجعه باری استفاده کند. تمام بحث بر سر این است که درگاه جامعه انسانی بر چه پاشنه ای باید بچرخد: کسب سود هر چه بیشتر و یا رفع نیازهای بشری و محیط زیست در تعاملی سازنده و پایدار؟ پاسخ به این سؤال ساده لیست متفاوتی از کارها و اقدامات را در دستور کار قرار می دهد که طبعا به نتایج متفاوتی منجر می شود.

حسن صالحی

همزمان با برگزاری کنفرانس تغییرات اقلیمی سازمان ملل در گلاسگو سئوالات قدیمی و همیشگی دوباره سر باز می کنند. آیا می توان جلوی گرمایش زمین و نابودی حیات بر کره ارض را گرفت؟ چگونه به این هدف می توان دست یافت؟

از سال ۱۹۹۲ که اولین کنفرانس تغییرات اقلیمی سازمان ملل در ریودوژانیرو در برزیل برگزار شد تا دولتها تصمیمات و اقداماتی را برای پیشگیری از گرمایش زمین اتخاذ کنند تا کنفرانس پاریس در سال ۲۰۱۵ میزان انتشار دی اکسید کربن تقریباً ۶۰ درصد افزایش یافته است. دی اکسید کربن یکی از گازهای گلخانه ای است که انتشار رو به افزایش آن به دلیل استفاده از سوخت های فسیلی موجب گرمایش زمین می شود. نفس اینکه با وجود تلاشهای سازمان ملل برای مهار گرمایش زمین آمارها از افزایش ۶۰ درصدی انتشار دی اکسید کربن در طول این مدت خبر می دهند به خودی خود گواه دیگری است که این کنفرانس ها چقدر بی خاصیت بوده اند.

با این حال آیا نباید از تصمیمات اخیر مبنی بر توقف جنگل زدایی تا سال ۲۰۳۰، کاهش ۳۰ درصدی متان و یا کنار گذاشتن ذغال سنگ از سوی شماری از کشورها حمایت کرد؟

طبعا چنین تصمیماتی می تواند گوشه ای از یک پلنفرم انسانی برای نجات زمین و تداوم حیات بر این سیاره آبی باشد. ولی به این شرط که که اولاً این تصمیمات اجرایی شوند و فقط در سطح حرف باقی نمانند و ثانیاً همه کشورهای دنیا خود

به کنفرانس تغییرات اقلیمی سازمان ملل در گلاسگو برگردیم. جایی که رئیس جمهور ژرژ میس ایران از ترس دستگیری و محاکمه اش به دلیل مشارکت مستقیم در قتل هزاران زندانی سیاسی جرات شرکت در این کنفرانس را نداشت. بنا به اخبار منتشر شده هیئتی که از طرف جمهوری اسلامی به کنفرانس گلاسگو اعزام گردیده هیچ کدام توافقات انجام شده در این کنفرانس را امضا نکرده است. انتظار اینکه فسیل های حاکم بر ایران بخواهند جهان را از استفاده از سوخت های فسیلی برهانند انتظاری عبث و بیپوده است. جمهوری اسلامی با تخریب و ویران کردن محیط زیست ایران و غارت و چپاول منابع طبیعی در ردیف دولتهای مخرب محیط زیست قرار دارد. بدون شک با سرنوشتی که جمهوری اسلامی نه فقط مردم دنیا و ایران نفس بهتری خواهند کشید بلکه راه تنفسی محیط زیست هم بازتر خواهد شد.

۴ نوامبر ۲۰۲۱

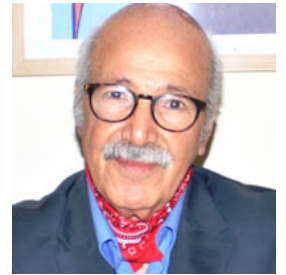
استفاده کند. تمام بحث بر سر این است که درگاه جامعه انسانی بر چه پاشنه ای باید بچرخد: کسب سود هر چه بیشتر و یا رفع نیازهای بشری و محیط زیست در تعاملی سازنده و پایدار؟ پاسخ به این سؤال ساده لیست متفاوتی از کارها و اقدامات را در دستور کار قرار می دهد که طبعا به نتایج متفاوتی منجر می شود. سود ورزی سرمایه داری به تیره و سیاه می انجامد و جوابگویی به نیازهای انسان و محیط زیست ما را به حفظ و بهبود شرایط زیست محیطی دنیا سوق خواهد داد. و بطور قطع با پیشرفتهای بزرگ علمی وقتی که حصارهای سود ورزی سرمایه داری به کناری زده شود ما می توانیم به بهتر کردن محیط زیست و استفاده بهینه از آن دست یابیم. از نظر ما برای نجات ریه های کره زمین و مهار فوری خطرات زیست محیطی همه اقدامات و برنامه هایی که بخاطر منافع سودجویانه سرمایه داران منجر به تخریب و یا آلودگی محیط زیست می شود باید فوراً متوقف شود و غیرمجاز اعلام گردد.

قولهایی که داده اند عمل کنند. همین امروز علیرغم توافق کنفرانس پاریس در سال ۲۰۱۵ مبنی بر بالا نرفتن گرمای کره زمین از حد ۱.۵ درجه، زمین در مسیر گرم شدن تا ۳ درجه سانتیگراد قرار دارد. امروز پیامدهای تغییرات اقلیمی نه فقط در کشورهای توسعه نیافته بلکه در قلب کشورهای صنعتی نیز در شکل جاری شدن سیل و گرفتن جان دهها نفر در اثر این وقایع خود را نشان می دهد. مشکلات زیست محیطی دنیای امروز اگرچه ریشه در نظام طبقاتی سرمایه داری دارد ولی تأثیراتش در درازمدت فراطبقاتی است و کل جامعه بشری و آینده کره زمین را تهدید می کند. امروز کمتر سیاستمدار بورژوازی دیگر این مشکل بزرگ را انکار می کند ولی منفعت سرمایه و دولتهای سرمایه داری در پی کسب سود هر چه بیشتر دامنه عمل آنها را برای مهار این مشکل افسار می زند. تاراج و استثمار طبیعت که ذاتی نظامی سرمایه داریست ربطی به جوابگویی به نیازهای بشری ندارد. بشر می تواند در تعاملی پایدار با طبیعت و محیط زیست از منابع طبیعی به نحوی بهینه برای رفع نیازهایش بدون هیچگونه عواقب فاجعه باری

را ملزم بدانند که در این راه قدم بردارند. از منظر یک راه حل انسانی و درست نه فقط جنگل زدایی باید هر چه زودتر (و نه تا سال ۲۰۳۰) متوقف شود بلکه نقشه های متعددی برای جنگل افزایی نیز داشت. کنار گذاشتن مصرف زغال سنگ بعنوان یکی از منابع تولید گازهای گلخانه ای تنها از سوی ۴۲ کشور بهیچوجه کافی نیست در حالیکه بزرگترین تولیدکنندگان زغال سنگ دنیا یعنی دول آمریکا، چین، هند و استرالیا امضای خود را پای چنین توافقی نگذاشته اند. همچنین در مورد کاهش تولید گاز متان که حدود ۳۰ درصد از گرمایش کره زمین از زمان انقلاب صنعتی تاکنون به علت انتشار این گاز روی داده است، طبعا اقدام مثبتی است ولی نباید تنها به ۸۰ کشور متعهد شوند و آنهم در سطح حرف باقی بماند.

واقعیت این است که برای مقابله با خطرات زیست محیطی که همه ما را تهدید می کند به جای حرف باید وارد عمل شد و کاری کرد. به قول تظاهرکنندگان در شهر گلاسگو دولتها باید به "بازیهای اقلیمی" خود خاتمه دهند و فوراً به

کنفرانس اقلیمی گلاسکو: آیا امیدی هست؟

کازم نیکخواه

۲۱ درصد بطور متوسط، و در برخی کشورهای گرمتر مثل آفریقا به میزان ۲۶ تا ۳۴ درصد کاهش یافته است.

تخریب محیط زیست به دلیل سیاستهای مخرب تولیدی در کشورهای مختلف سرعت دارد انجام میگردد و کره زمین سرعت دارد به نقطه غیر قابل بازگشت نزدیک میشود. برخی صاحب نظران محیط زیست میگویند فی الحال ما نقطه بی بازگشت را پشت سر گذاشته ایم و بخش اعظم تغییرات اقلیمی دیگر قابل جلوگیری نیست. زمین دارد به جایی میرسد که برای زیست بشر و کلا حیات مناسب نیست. این تحول مخرب و وحشتناک در اولین بروزات خود، تأثیرات اجتماعی و سیاسی مخربی را نیز به دنبال دارد. آوارگی میلیونی، گسترش فقر و قحطی و گرسنگی، مرگ و امراض مهلک و همه گیر و افزایش تنشهای اجتماعی گوشه ای از نتایج نابودی محیط زیست در ابعاد کنونی است. استفاده گسترده از سوختهای فسیلی و مواد شیمیائی زیان آور، زغال سنگ و نابود کردن سریع جنگلها و گیاهان و از بین بردن حیات وحش و بسیاری اقدامات دیگر که اساس تولید سرمایه داری روی آنها بنا شده، سرعت دارد محیط زیست بشر و کلا حیات را تخریب میکند. در نتیجه این روند از سال ۱۹۷۰ تاکنون گرمای زمین در حدی که با هیچ دوره دیگری در ۱۱ هزار سال گذشته قابل مقایسه نیست، افزایش یافته است.

یک تحقیقات گسترده در سال گذشته نشان داد که بین سپتامبر ۲۰۲۰ تا فوریه ۲۰۲۱ یعنی به فاصله حدود پنج ماه، دوازده میلیون و پانصد هزار نفر از مردم مجبور به ترک محل سکونت خود شده اند. متوسط سالانه جابجایی و آوارگی مردم به دلیل گرمایش زمین فی الحال به بیش از ۲۰ میلیون نفر در سال رسیده است.

در کشورهایی مثل ایران تحت حکومت اسلامی، تخریب محیط

زیست بی حساب و کتاب تر و غیر قابل کنترل تر و وحشیانه تر دارد صورت میگردد. در ایران لازم نیست که انسان از ابزارهای تخصصی پیش رفته یا دانش محیط زیستی برخوردار باشد تا ابعاد وحشتناک تخریب محیط زیست را لمس کند و ببیند. جنگلها سرعت دارد نابود میشوند، دریاچه ها و رودخانه ها به دلیل سیاستهای مخرب آبی خشک میشوند، ریزگردها زندگی مردم را با شکنجه و عذاب و بیماریهای کشنده همراه کرده است، هوای سالم در هیچ کجا وجود ندارد، خیابانها و زمینها به دلیل برداشت غیر قابل کنترل ذخایر زیر زمینی دچار فرونشستهای بی سابقه میشوند، در نتیجه همه اینها فقر مردم گسترده تر و غیر قابل تحمل تر میشود، و آوارگی و خانه خرابی افزایش بی سابقه ای می یابد. عامل اصلی این تخریب نیز بیش از هرکس باندهای حکومتی و سرمایه داران وابسته به دایره حکومتی ها هستند که با حفظ حکومت در حال تاراج آب و خاک و جنگل و حتی کوهها هستند.

وضعیت در ایران آنچنان بحرانی است که برخی حکومتیان میگویند بخشهای مهمی از کشور نظیر اصفهان و خوزستان تا ده سال آینده غیر قابل زیست خواهند شد. موارد فرونشست و فروکش زمین در شهرهایی مثل تهران و دیگر شهرها که بعضا تلفات جانی نیز برای مردم به همراه داشته، بسیار افزایش یافته است. جمهوری اسلامی علنا به جنگ محیط زیست رفته است و حتی فعالین محیط زیست را که در مورد وضعیت تکان دهنده محیط زیست هشدار داده اند، دستگیر میکند و به زندانهای طویل المدت محکوم میکند و برخی مثل زنده یاد کاوس سید امامی را در زندان به قتل میرساند. جمهوری اسلامی دشمن شماره یک محیط زیست است.

امکان مقابله با نابودی محیط زیست

علیرغم تمام وضعیت ترسناک و نا امید کننده ای که وجود دارد، تحقیقات دیگری نشان میدهد که از نظر تکنیکی بشر امکان جلوگیری از این روند خطرناک نابودی کره زمین و محیط زیست را هنوز تا مدت کوتاهی دارد. دانشمندان میگویند با سیاستهای درست و تصمیمات سریع و منطبق با محیط زیست میتوان جلوی روند نابودی محیط زیست را گرفت، یا حداقل بدرجه زیادی گرفت. اما لازمه این تغییر ریل اینست که دولتهای اصلی و بزرگ دنیا تغییر ریل دهند و بطور جدی و اضطراری برای جلوگیری از تخریب محیط زیست سرمایه گذاری و سیاست گذاری و اقدام کنند و مایه بگذارند. مساله دقیقا اینجاست که اینچنین تغییر ریلی ساده نیست. اراده جدی و موثری برای آن وجود ندارد. کمپانیهای عظیم صنعتی که سودهای نجومی خود را در خطر می بینند و از لابیهای با نفوذ و پر قدرتی در دولتها برخوردارند، و مانع هرگونه بهبودی در سیاستهای محیط زیستی میشوند.

حقیقت اینست که اینگونه نیست که یک اشتباه ساده صورت گرفته و در نتیجه این وضعیت فاجعه بار زیست محیطی ایجاد شده است. مشکل، نفس یک سیستم اجتماعی و اقتصادی و سیاسی است که نام آن سرمایه داری است و در آن هرج و مرج و رقابت وحشیانه و سودجویی بی حد و حصری حاکم است و توجه به زندگی مردم و محیط زیست در آن مطلقا جایی ندارد. این سیستم نشان داده است که سرمایه داران و دولتهایشان برای سود میکشند، نابود میکنند، و تخریب میکنند و به هیچ چیز جز سود و سلطه و کنترل حوزه نفوذ نمی اندیشند. کم نیستند حتی سرمایه دارانی که به دلیل زندگی شخصی خود و نسلهای بعدی خود و خانواده هایشان بطور جدی نگران محیط زیست هستند اما اراده واحد و معقول و انسانی ای بر این سیستم حاکم نیست که مسیر این قطار

مرگ را بخواهد یا حتی بتواند تغییر دهد. این مشکل اساسی است.

راه تغییر همانگونه که گرتا تونبرگ این دختر جوان معترض محیط زیست میگوید از اراده مردم در کف خیابانها میگردد. اگر مردم خطر را درک کنند و در صفوف میلیونی و دهها میلیونی به خیابانها بیایند و در برابر دولتهایشان قد علم کنند، میتوان امید داشت که تحرکی جدی برای مقابله با تخریب فاجعه بار محیط زیست صورت گیرد. تا کنون هم هرچه انجام شده زیر فشار اعتراضات مردم بوده است. تالشهایی از جانب بخشهایی از مردم بویژه جوانان در دفاع از محیط زیست دارد صورت میگردد و توجه جدی ای را بخود جلب کرده است. اما روشن است که هنوز کافی نیست و به اندازه کافی گسترده نیست. مردمی که با دردهای روزمره تر و فوری تر و ساده تری مثل گرسنگی و زندان و اعدام دست و پنجه نرم میکنند و ناچارند با حکومتهایی مثل جمهوری اسلامی و طالبان و اردوغان و امثالهم برای دفاع از آزادی بیان و رفاه و مقابله با گرسنگی و زندان و شکنجه و اعدام و هزار درد و مرض دیگر بجنگند، آخرین مشغله شان شاید محیط زیست باشد. اما باید بدانیم که بهرحال فاجعه محیط زیست هم در کنار فجایع دیگر دارد از ما مردم قربانی میگردد و اگر امروز بطور جدی با آن مقابله نکنیم ابعاد فجایع آن قابل حساب و کتاب نخواهد بود. در همه جا باید تلاش کنیم که توجه ها را به جنایات سرمایه داری و دولتهای سرمایه داران و غولهای سرمایه داری علیه محیط زیست جلب کنیم و جنبش دفاع از محیط زیست را هرچه گسترده تر دامن بزنیم و تقویت کنیم. دفاع از محیط زیست هم یک امر کاملا سیاسی است و باید در این چارچوب به آن نگاه کرد و اجازه نداد که محیط زندگی ما و نسلهای بعدی مان را بیش از این به نابودی بکشانند.

تروریسم سازمان یافته در رهبری اتحادیه میهنی کردستان عراق

۹۹ احزاب و جریانات مسلح ناسیونالیست کرد هر وقت که برایشان ممکن و مقدور بوده است نه تنها مخالفین بیرون از خود، یعنی کمونیستها، نیروهای چپ و رادیکال، زنان و فعالین کارگری همچون بکر علی ها و روزنامه نگارانی همچون سردشت عثمانها و صدها نفر دیگر از این شخصیتهای محبوب مردم را ترور کرده اند، بلکه تاب تحمل رقبایشان در صفوف خود را هم نداشته اند.

کرد، امنیت شهروندان را با مخاطرات جدی مواجه ساخته است. کنار زدن این فضای تاریک و تباہ کننده کار مردم، کارگران و نیروهای چپ، کمونیست و رادیکال در اقلیم کردستان، در عراق، ایران، افغانستان و دیگر کشورهای اسلام زده در منطقه است.

از این روش حذف رقبا بی نصیب نمانده اند. در سالهای اخیر تلاشهای نافرجام آنان نیز علیه طرفهای مقابل خود و حتی علیه شخصیتهای کمونیست برملا شد و بر همگان روشن است.

در اوایل دهه سوم قرن ۲۱ و اوضاع بهم ریخته در خاورمیانه، ایجاد فضای ترور و وحشت از سوی احزاب و حکومتهای اسلامی، قومی قبیله ای و ناسیونالیست

طایفه طالبانی و عشیره بارزانی پرونده قطوری از ترور مخالفین، را در پرونده سیاه خود ثبت کرده اند. این ترورهای پی در پی "موفق و ناموفق" که اکنون بیشتر سر برآورده است، دلایل متعددی دارد. بنظر می رسد نمی خواهند بخاطر فساد، دزدی و چپاول ثروت و هستی مردم با هم کنار آیند. معادلات سیاسی و اقتصادی منطقه فاکتورهای متعددی را برای فعالیت های تروریستی آنان موجب شده و مهیا کرده است. از معامله و بند و بست سیاسی با احزاب رقیب و اسلامی برای شریک شدن در قدرت برای دستیابی بیشتر به ثروت باد آورده، از موقعیتشان در اقلیم کردستان و در قدرت مرکزی عراق گرفته تا تبدیل شدن تمام و کمال اتحادیه میهنی به ابزار دست جمهوری اسلامی، تنها گوشه هایی از رواج و رونق ترور در میان این احزاب در کردستان عراق علیه رقبا و شرکای دیروزشان است. احزاب ناسیونالیست کرد "اپوزیسیون" جمهوری اسلامی هم که در کمپهای کردستان عراق مستقر هستند بعضا

به اندازه طول عمر آنان دارد. تا جایی که به اتحادیه میهنی بر می گردد پیشتر و قبل از اینکه قرعه حکومت داری آنان بر بستر جنگ خلیج بنام این حزب و حزب شریک، حزب دمکرات کردستان عراق درآید، از این روشها برای حذف مخالفین سیاسی و رقبای درونی خود استفاده می کردند. بعد از به قدرت رسیدن شان هم در همکاری با رژیم جمهوری اسلامی فعال تر از پیش ظاهر شدند و این امکان را برای دستجات وزارت اطلاعات جمهوری فراهم کردند که مخالفین سیاسی رژیم در کردستان عراق توسط شبکه های رژیم به اشکال مختلف ترور شوند. نمونه های زیادی از این دست وجود دارد که فعلا جای پرداختن به تاریخچه آن نیست.

احزاب و جریانات مسلح ناسیونالیست کرد هر وقت که برایشان ممکن و مقدور بوده است نه تنها مخالفین بیرون از خود، یعنی کمونیستها، نیروهای چپ و رادیکال، زنان و فعالین کارگری همچون بکر علی ها و روزنامه نگارانی همچون سردشت عثمانها و صدها نفر دیگر از این شخصیتهای محبوب مردم را ترور کرده اند، بلکه تاب تحمل رقبایشان در صفوف خود را هم نداشته اند. در رهبری اتحادیه میهنی، در رهبری حزب دمکرات کردستان عراق، در رهبری احزاب اسلامی شریک در حکومت اقلیم، مسئله ترور و تروریسم پدیده ای سازمان یافته بخشی از سنت آنها است. اینچنین پرونده هایی بر پیکر این احزاب خالکوبی شده است و نیازی به اثبات آن نیست. وقتی که لاهور شیخ جنگی یکی از رهبران بلندپایه اتحادیه میهنی به عنوان دومین حزب حاکم بر اقلیم کردستان چنین پرونده آشکاری دارد، ترور شخصیتهای سیاسی، مخالفین و معترضین، از روزنامه نگاران گرفته تا شخصیتهای چپ و رادیکال برای این باندها همچون آب خوردن است.

عبدل گلپریان

روز دو شنبه اول نوامبر این خبر منتشر شد که ملا بختیار عضو رهبری اتحادیه میهنی کردستان عراق از طریق مواد کشنده (جیوه) مسموم شده است. او در یکی از بیمارستانهای برلین آلمان بستری و مورد معالجه قرار گرفته است. این مسمومیت و درست تر بگویم این ترور تنها به ملا بختیار خلاصه نشده بلکه یکی دیگر از اعضای مرکزیت اتحادیه میهنی بنام استاد حسن که مسئول آسایش در سلیمانیه بوده نیز به همین شیوه مورد هدف قرار گرفته است. قبل تر هم بافل طالبانی ولیعهد کنونی اتحادیه میهنی که رهبری مشترک اتحادیه میهنی را با پسر عمویش لاهور شیخ جنگی بر عهده داشت، مسموم شده بود و او لاهور را متهم به این عمل کرده بود. ملا بختیار روز دوشنبه اول نوامبر در توییتی نوشته بود که: "از طرف رفقاییش در اتحادیه میهنی این اقدام صورت گرفته است و آنرا حرکتی فاشیستی و قابل انتظار توصیف کرده است." تمام نگاهها بسوی لاهور شیخ جنگی چرخیده است که بطور مشترک همراه بافل طالبانی اتحادیه میهنی را رهبری می کنند. اکنون علاوه بر لاهور شیخ جنگی چهار نفر دیگر از اعضای رهبری اتحادیه میهنی از جمله آلا طالبانی و دو نفر دیگر از اعضای رهبری اتحادیه میهنی اخراج شده اند.

چنین اتفاقاتی در درون اتحادیه میهنی کردستان عراق و دیگر احزاب ناسیونالیست کرد موضوع تازه ای نیست. ترور در میان احزاب قومی و ناسیونالیست کرد علیه مخالفین پیشینه ای

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: شهاب بهرامی

ادیتور: کاظم نیکخواه

مسئول فنی: رضا مرادی

anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته جمعه ها منتشر می شود.

یادداشت هایی به قلم اصغر کریمی

اصغر کریمی

اقتدار! نظام در مقابل گوهر عشقی

مادر ستار بهشتی چه کرده است که حکومت از آزادی او وحشت دارد؟ چه کرده است که مقامات حکومت را نگران کرده است؟

گوهر عشقی یک دادخواه است دادخواهی پیگیر و شجاع. و مساله این است که این جنبش سرعت در حال گسترش

است. مادران، خواهران، پدران و فرزندان یکی یکی دارند جلو میایند و سینه سپر می کنند و دادخواه عزیزانشان میشوند. از خانواده های دهه شصت تا خانواده های جانبختگان کوی دانشگاه، خانواده های جانبختگان ۸۸ و دی ۹۶ و آبان ۹۸ و خانواده های پرواز اوکراین و خانواده های بسیاری دیگر که عزیزانشان توسط حکومت در زندان یا بیرون زندان به قتل رسیده اند، از جمله کولبران کردستان و سوخت بران سیستان و بلوچستان، خانواده های زندانیان سیاسی، معلمان و بازنشستگانی که فعالانشان به زندان افتاده اند، خانواده های کارگرانی که به دلیل فقر خودکشی کردند، زنانی که قربانی اسیدبازی حکومتی شدند، خانواده دخترانی که در پناه قوانین حکومت قتل ناموسی شدند، خانواده های

نویسندگانی که قتل زنجیره ای شدند، خانواده نوید افکاری و فرزاد کمانگر و هزاران نفر دیگر که توسط حکومت اسلامی داغدار شدند دارند جلو میایند و متشکل میشوند و صدایشان را بلند میکنند. گوهر عشقی یکی از سمبل های این جنبش سیاسی و سرنگونی طلبانه است. حکومت ریسی تصور میکند او را دستگیر میکند و بقیه ساکت میشوند. این ذلت حکومت اسلام را نشان میدهد و قدرت جنبشی که این ذلت را تا سرنگونی دنبال میکند.

زنده باد جنبش دادخواهی

دختران خیابان انقلاب برمیگردند

اقدام شجاعانه دختران دانشجو در مقابل دانشگاه

تهران، ادامه سر بلند کردن دختران خیابان انقلاب در سال های ۹۶، ۹۷ است اما در شرایطی متفاوت. شرایطی که رئیسی را آورده اند تا برای اسلامی کردن جامعه یا بهتر است بگوییم برای جلوگیری از گسترش جنبش ضد اسلامی و مقابله با جنبش رو به رشد بی حجابی و رهایی زن، آخرین ته اندازد. اقدام دختران خیابان انقلاب و حجاب برگیران بطور دسته جمعی در مقابل دانشگاه تهران پاسخی به رئیسی و دم و دستگاه سرکوب بود.

این اقدام را باید هر چه بیشتر گسترش داد. حجاب برگیران را به حرکتی جمعی در مدارس و دانشگاه ها و خیابان ها تبدیل کرد و با هر اقدام سرکوبگرانه و یا احضار و دستگیری ها با تمام قوا مقابله کرد.

اقدام دختران دانشجو در آستانه سالروز خیزش آبان در عین حال گامی در جهت برافراشته تر کردن جنبش دادخواهی و جنبش آزادیخواهانه توده های مردم به جان آمده است. از همه دادخواهان، دانشجویان و کارگران و کلیه تشکل های مردمی انتظار میرود قاطعانه از دختران دانشجو و اقدام زیبای آنها حمایت کنند.

زنده باد دختران جسور دانشجو

زنده باد دختران خیابان انقلاب

۴ نوامبر ۲۰۲۱

فیسبوک حزب: www.facebook.com/wpIran

اینستگرام: www.instagram.com/wpi91

تلگرام: [telegram.me/wpi_hkki](https://t.me/wpi_hkki)

تویتر: twitter.com/workercommunist

شماره اپ و تلفن تماس: ۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

موجودی عجیب الخلقه

کیوان جاوید

اند. نقد کل این نوشته مد نظر نیست. بررسی یک تک جمله هدف این یادداشت است.

نویسندگان می گویند: «خلوم که مسلمان به دنیا آمده» معتقد است مردم «معمولا با دیدی متفاوت به من نگاه می کنند»

سوال این است انسان چطور با مذهب به دنیا می آید؟ ژن خاص مسلمانی در کجای ساختار ژنتیکی انسان قرار دارد؟ چرا کسی مدعی نمی شود حیوانات با مذهب خاصی دنیا می آیند؟ آیا می شود

گفت انسان - نویسنده، شاعر، گیتاریست یا فوتبالیست بدینا آمده است؟ می شود گفت انسان فاشیست، دزد یا تروریست دنیا آمده است، آن هم با این استدلال که بطور مثال والدین این کودکان نقاش، فاشیست یا خواننده بودند؟ اگر نگفتن اینها از بدیهیات عقل سلیم است، پس چگونه وقتی پای دین به میان می آید، مذهب و اسلام از بدو تولد بر پیشانی کودک کوییده می شود؟

پشت این جمله به ظاهر بی آزار یک هیولا، یک جنبش

خطرناک و یک عقبگرد تاریخی ترسناک به کمین نشسته است. جنبش اسلام سیاسی طی ۴ دهه گذشته با زور و ایجاد وحشت همراه با ترور و باج خواهی، بیش از همیشه این تفکر فاشیستی - اسلامی را به درون جامعه پمپاژ کرده است و تئوری ضد انسانی نسبیت فرهنگی که این نیز یک جنبش ارتجاعی شاخته شده در غرب است بازوی انتشار این ویروس خطرناک ضد اجتماعی است.

درک این نکته بسیار ساده است که انسان با دین بدینا

نمی آید. این حکم ساده علمی را فقط ارتجاع جهانی سرمایه داری و جنبش های تروریست اسلامی انکار می کنند. شکست جهانی جنبش اسلامی و در راس آن سرنگونی جمهوری اسلامی آغاز بزرگترین رنسانس ضد مذهبی در دنیا خواهد بود. چنین اتفاق تاریخی ای بساط ژورنالیسم نان به نرخ روز خور، نسبیت فرهنگی و حماقت اسلامی را از صحنه روزگار پاک خواهد کرد.

۴ نوامبر ۲۰۲۱

اخیر بی بی سی فارسی ترجمه مطلبی را منتشر کرده است که نویسندگان آن از مصائب گذاشتن قرارهای عاشقانه برای سیاه پوستان مسلمان قلم فرسایی کرده

بیانیه سه نهاد سیاسی در مورد سالگرد آبان ۹۸ - هم می ایستیم و هم ادامه می دهیم!

در دومین سالگرد اعتراضات مردمی آبان ۹۸ فراخوان ما سه نهاد کمیته بین المللی علیه اعدام، کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و کمپین برای آزادی کارگران زندانی به همه مردم در ایران و سایر کشورها این است که با برپایی گردهمایی اعتراضی در هر جا که می توانیم و یا برگزاری مراسم در گرامیداشت یاد جانباختگان آبان در همه جا خواهان محاکمه عاملین و آمرین کشتار معترضین آبان، آزادی همه دستگیرشدگان آبان و کلیه زندانیان سیاسی شویم. آبان ۹۸ را با تداوم مبارزه برای رهایی از چنگال رژیم ضد انسانی جمهوری اسلامی و رسیدن به آزادی و عدالت اجتماعی و برپایی یک جامعه شاد و انسانی گرامی بداریم.

اعتراضات مردمی آبان ۹۸ که در بیش از صد شهر برپا شد یک رخداد مهم در مبارزه مردم علیه جمهوری اسلامی بود. این اعتراضات به دلیل گران شدن قیمت بنزین شروع شد ولی به این محدود نماند بلکه کل نظام اسلامی حاکم بر ایران را نشانه گرفت. آنچه که مردم در این خیزش اجتماعی به نمایش گذاشتند اعتراضی به سیستم فقر، بی عدالتی، زندان، ستم و تبعیض، چپاول و خفقان و

بعد از سرکوب خونین آبان توسط جمهوری اسلامی نه تنها اعتراضات مردمی فروکش نکرد بلکه مردم به شیوه های مختلف نشان دادند که بر خواسته های انسانی خود ایستاده اند و به مبارزه خود تا به آخر ادامه می دهند. تداوم اعتراضات خانواده های کشته شدگان آبان، گسترش جنبش ضد اعدام، نه بزرگ مردم به مضحکه انتخاباتی ریاست جمهوری، اعتراض به جنایت عامدانه سرنگون کردن هوپیمای مسافربری اوکراینی توسط موشک های سپاه در دی ماه همان سال ۹۸، دادخواهی خانواده های پرواز PS752، اعتراضات شهروندان خوزستان به بی آبی، اعتراضات وسیع و گسترده کارگران صنعت نفت و کارگران نیشکر هفت تپه و همچنین اعتراض سراسری معلمان و بازنشستگان جلوه هایی از این صف آرای مردمی در مقابل حکومت بوده اند.

جامعه ایران با وجود جمهوری اسلامی نه فقط روی آسایش به خود ندیده بلکه به ورطه ویرانی گرفتار آمده است. سالگرد خیزش آبان ۹۸ فرصت دیگری است که به حکومت ویرانگر و ضد انسانی جمهوری اسلامی نه بگوئیم و عزم خود را برای به زیر کشیدن این حکومت جنایتکار

مورد تاکید قرار دهیم. فراخوان ما به ایرانیان خارج کشور و همه دوستان مردم ایران این است که در روزهای ۱۳ و ۱۴ نوامبر (۲۲ و ۲۳ آبان) در نقاط مختلف دنیا در گرامیداشت آبان ۹۸ میتینگ های اعتراضی برپا دارند و در تجمعات در لندن انگلستان و سایر کشورها شرکت و همبستگی خود را با مبارزات مردم در داخل کشور اعلام کنند. در ایران نیز لازم است به هر شکل ممکن و از جمله ابراز همراهی و همبستگی با خانواده های جانباختگان آبان، شعار نویسی بر در و دیوار شهر، صدور بیانیه و اطلاعیه از سوی نهادهای مردمی، تهیه ویدئو کلیپ به این مناسبت و انتشار وسیع آن، مشارکت در مراسم یادبود کشته شدگان آبان و همچنین گسترش فعالیت در شبکه های اجتماعی دومین سالگرد آبان ۹۸ را گرامی بداریم.

ما همچنین از "دادگاه بین المللی مردمی آبان" که قرار است از ۱۰ تا ۱۴ نوامبر در لندن برگزار شود و می خواهد به جرایم ۱۳۳ نفر از آمرین و عاملینی که در سرکوب و کشتار مردم در آبان ۹۸ شرکت داشتند رسیدگی کند قویا حمایت می کنیم. رئیس، رئیس جمهوری جدید حکومت اسلامی که

نقش مستقیمی در کشتار زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷ داشته است چنان در نزد جهانیان منفور است که از او به عنوان جلااد یاد می کنند. اخیرا او حتی از ترس دستگیری و محاکمه جرات نکرد که به گلاسگو جهت شرکت در کنفرانس تغییرات اقلیمی سازمان ملل سفر کند. جمهوری اسلامی باید در سطح جهانی طرد و منزوی شود و مقدمات محاکمه کلیه سران این رژیم ضد بشری به جرم جنایت علیه بشریت از سوی دادگاههای بین المللی فراهم آورده شود.

کمیته بین المللی علیه اعدام International Committee - (Against Execution (ICAE

کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی - Cam - Campaign to Free the Political Prisoners in Iran (CFPPI

کمپین برای آزادی کارگران زندانی (Free Them Now)

۴ نوامبر - ۲۰۲۱ ۱۲ آبان ۱۴۰۰

کنگره دوازدهم حزب کمونیست کارگری در دسامبر ۲۰۲۱ برگزار خواهد شد!

به اطلاع میرسانیم که کنگره دوازدهم حزب کمونیست کارگری از روز سوم تا پنجم ماه دسامبر ۲۰۲۱ (۱۲ تا ۱۴ آذر ۱۴۰۰) به صورت علنی برگزار خواهد شد و بطور زنده از تلویزیون کانال جدید و همینطور پلتفرم های مختلف مدیای اجتماعی پخش خواهد شد.

با توجه به وضعیت ویژه ناشی از بیماری کوید ۱۹ این کنگره به صورت آنلاین برگزار خواهد شد. کنگره متشکل از نمایندگان منتخب اعضای حزب، بالاترین ارگان سیاستگذاری و مرجع انتخاب کمیته مرکزی حزب است. کنگره بهترین فرصت برای آشنایی با فعالیتها و سیاستها، رهبران و فعالین و مناسبات درونی حزب کمونیست کارگری است.

کنگره دوازدهم هم به روال همیشگی به روی عموم باز خواهد بود و از احزاب، رسانه ها و شخصیتهای مخالف جمهوری اسلامی و فعالین جنبش های اعتراضی برای حضور در کنگره دعوت به عمل خواهد آمد. از آنجا که کنگره دوازدهم حزب به صورت آنلاین برگزار می شود بیش از همیشه این فرصت برای همه اعضا و دوستان حزب و همه مردم فراهم است تا ناظر و میهمان کنگره دوازدهم حزب باشند. ما همه مردم آزاده را به شرکت در کنگره حزب فرا میخوانیم.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۴ مهر ۱۴۰۰، ۶ اکتبر ۲۰۲۱

آئین نامه انتخابات محلی کنگره دوازدهم حزب کمونیست کارگری ایران

مصوب هیئت اجرائی حزب

- ۱ - سهمیه تشکیلاتهای محلی ۵۰ نفر است. سهمیه هر واحد حزبی در انتخابات محلی در نامه جداگانه ای به اطلاع میرسد.
 - ۲ - سهمیه هر واحد کشوری باین ترتیب تعیین میشود:
- تعداد نمایندگان منتخب انتخابات سراسری مقیم هر کشور از تعداد کل اعضای آن کشور کم میشود و سپس بر اساس تعداد اعضای باقیمانده تعداد سهمیه بدست میاید.
- ۳ - شرکت اعضای حزب در انتخابات داوطلبانه است.
 - ۴ - رای گیری به صورت مخفی و از طریق اینترنت و بشیوه انتخابات سراسری انجام میشود.
 - ۵ - در انتخابات محلی نمایندگان با اکثریت نسبی آرا انتخاب میشوند، یعنی کسانی که آرای بیشتری نسبت به دیگران آورده اند انتخاب میشوند.
 - ۶ - در صورتیکه تعداد آرای چند کاندید در ردیفهای مرزی برابر باشند همه کاندیداهائی که رای مساوی آورده اند به لیست نمایندگان اضافه میشوند.
 - ۷ - در انتخابات محلی نیز، اعضا میتوانند به هر تعداد مساوی یا کمتر از میزان سهمیه رای بدهند. برکه های دارای آرای بیشتر از تعداد سهمیه، باطل میشود.
 - ۸ - کل پروسه انتخابات زیر نظر هیئت اجرائی صورت میگیرد. هیئت اجرائی مرجع بررسی شکایات احتمالی از نحوه برگزاری انتخابات است.
 - ۹ - "کمیته برگزاری انتخابات کنگره" از طرف هیئت اجرائی حزب مسئول مستقیم سازماندهی انتخابات است.

هیئت اجرائی حزب

اکتبر ۲۰۲۱

پیامهایی از ایران به کنگره دوازدهم حزب کمونیست کارگری

من یک زنم

پرتولخ باد دوازدهمین کنگره حزب کمونیست کارگر
رفقا سلام

دستان را به گرمی فشارم و افتخار میکنم در بزرگترین نشست حزب کمونیست کارگر حضور دارم. این کنگره ما را فرامیخواند تا با گامهای هر چه استوارتر، بساط اشتیاق و سرخوردگی را جمع کرده و برابر ساختن یک دنیا بهتر قدم برداریم!

من از کارزارها و جنگ‌های هر روزه زنان با حکومت جانین اسلام رفع میگویم. جنگی که در آغوش خود را به زره حزب داشتیم مسلح کرده ایم و با تکیه بر رهنمودها و سیاستهای حزبمان توانستیم پیرایتیک چهارم مستمر نبردهای خیابان زنانه را سازمان داده و به مطالبات زنان هویت بخشیده و پرچم آنرا بدست بگیریم.

از چکمه‌ها و سایورت‌های زنانه که موضوع بحث و جدل مجلسین اسلام شد تا ناخن‌های لاک زده و موهای افشانی دختران انقلاب که دستگاه سرکوب و گشت‌های ارتش را خسته کرد، و از رکاب زنر زنانه که خیابانها را تصاحب کرد و فتوایا روایتش را به سفره گرفت، از کارزارها و طومارهای برایشان میگویم که تودهنر معکوس به مجلس اسلام شایع زد، و قتر در خیال کنیفشان با تصویب طرح ازدواج با فرزندان خود، میخواستند هر مسرایی را با کودکان بریناه برآه بیاندازند و یا با طرصرها فرزندان آوری میخواستند زنانه را به ماشین جوهر کشر بدل کنند.

تمام طرح و قانون‌های ضد زن را بر فرق سر مرتجع حاکمان کوبیده ایم و حکومت جانین اسلام را به در یوزگر کشانده ایم، به طوریکه برادر جمهوری اسلام را هر جز زباله دماغ تاریخ مکتور نیست!

در این سالیان آکنچنان در زدودن نقاب از چهره خونبار و لژه «ناموس» گام برداشته ایم که هر جنایت ناموس با فریاد اعتراضی متعدد جامعه مواجه میشود و فرهنگ ضد زن، که سالها توسط حاکمان به جامعه پمپاژ شده را رسوا کرده ایم.

دیگر نمیتوانند زنانه را در سکوت به کام مرگ فرو ببرند، بلکه امروز نام قربانیان قتل‌های ناموس را به کیف خود استر بدل میشود که پرچم آغوش به دست ماست.

ادامه پیام‌ها به کنگره حزب از صفحه ۱۴

رفقا در میانه نبرد سرنوشت ساز قرار گرفته ایم و پیشرویه‌ها را در بدست گرفتن پرچم مبارزات جاری مردم ایران شغف انگیز است آنچنانکه می‌توانید ما را در میانه رهبران عملی جنبش‌ها مبارزات را رصد کنید و این همه، جز با تکیه بر سبک کار و متد اجتماعر حزب ما میسر نبود.

امروز به یمن حضور ما در مبارزات هر روزه، مدیا و خبرگزاری‌ها را بزرگ پذیرای ما هستند و به نقر ما در بلند کردن صدای حق خواه مردم ایران از عاقلان دارند.

امروز در مبارزات زنان خبر از معاشات و دخیل بستن به عناصر از حکومت نیست و برابر شرعاً اهلر زنان است و این رنگر چه و سکولار به جنبش زنان پیشیده است. زنان که دیگر برده جنس نیستند و عزم جزم کرده اند تمام قید و بندها و تابوها را که مانند بفتگر بر زندگیشان افتاده را کنار زده و انسان بودن خود را فریاد زنند. دیگر این غول خفته بیدار شده و به چراغ جادویی که برایش ساخته بودند باز نمیگردد.

زنان پیش از پیش با فقر، بی‌کار و بر تاملین دست و پنجه نرم میکنند و از همین رو صدای فریاد حق خواهان زنان در چهار چهار جامعه به گوش می‌رسد، از صفوف معترضین مقابل مجلس اسلام تا سنگر هفت تپه، از تریبون‌ها دانشگاه تا کف خیابان.

زنان طعم نابرابری و تبعیض طبقاتی را پیش از همه چشیده اند و برابر هر جز در سایه سوسیالیسم میسر نخواهد بود و این صدای تاریخ بر رنسانس زنان است، این طنین یک انقلاب زنانه است!

ستاره نور

من یک معلم بازنشسته هستم

دوازدهمین کنگره حزب کمونیست کارگر مستحکم باد
با یاد رفیق از دست رفته عمو قاسم مهربان، یادش گرامر

من یک معلم بازنشسته هستم که در کنار صدها هزار معلم بازنشسته پرچم مطالبات معیشت، در مان را ایقان و تحصیل را ایقان را برافراشته نگه داشته ایم.

من یک معلم از صفوف اعتراضات بوده ام و در کنار بسیار از رفقا حزبییم پرچم یک دنیا بهتر را در مطالبات صفر مان به اهتزاز در آورده ایم. چرا که برنامه یک دنیا بهتر صرف دل جامعه امروز است و به دلها نشست است.

ادامه پیام‌ها به کنگره حزب از صفحه ۱۵

امروز میلیون‌ها انسان در جدال هر روزه خود علیه بساط تبعیض نابرابر سرمایه دلار و جسور حاکم لایح برنامه را به عنوان نیاز اصل زندگی فریاد می‌زنند.

دوستان! امروز در شرایط لایح کنگره را برگزیدیم که صدها هزار عزیز در رابطه با بیماری کرونا جانانشان را از دست داده و کودکانش بدون دانش سرپرست و در غیاب وجود حکومت مسئول، آواره و سرگردان ضیاباغ گشته‌اند و لایح در حال است که سردمداران حکومت، خود لایح با کیفیت تریخ و لاکس بر خود دلار بود ه‌اند. ولر کارگران و زحمتکش‌ان نه تنها لایح و لاکس‌ها مصوم هستند بلکه فشار هزینه در ماه کرونا بسیار لایح خانواده‌ها را متلاشر و به خاک سیاه نشانده است. بعلاوه حکومت خود دلار لایح و زحمتکش اقتصاد را لایح میگوید.

اقتصاد مقاومتر، راه حل سرمایه دلار در لایح در برابر بیخ بست اقتصاد دلار که در آغوش دست و پا می‌زنند و بر لایح فریاد عمر بر دلار خود است و مستقیماً زندگی کارگران و ما مردم را هدف قرار داده است. لایح همین رو امروز جنگ کارگران، ما معلمان، ما بازنشستگان و ما مردم معتزله را حکومت جنگ بر لایح حفظ بقا و رها لایح کل لایح بساط فقر و گرسنگی و تبعیض نابرابر است. جنگ بر سر حرمت و داشت کرامت انسان است.

در چنین شرایط است که کارگران لایح هفت تیم و نفت تا فولاد و معادن.. لایح معلمان و بازنشستگان تا ما با خمتگان و پرستاران و... بر لایح خواسته‌ها معیشت در میدان هستند. کنگره ما صد لایح اعتراض کارگران، ما معلمان و ما نود و نه در صدرها جامعه است. سخن مع رو به جامعه و همه همکارانم لایح است که تنها راه بروخ رفت لایح وضع فلاکت بار به قول رفیق حمید تقوایر به عملکرد ما در میدان جامعه و متشکل شدن ما در حزب کمونیست کارگر استگر دلار و لایح آغاز راه است.

رها ثابت

من ر امین نادری هستم

به یکایک عزیزان حزب کمونیست کارگر سلام دارم و امیدوارم لایح کنگره هر چه پربارتر باشد. بر لایح همکاران و اضع است که شرایط امروز لایح از هر نظر چه اندازه خطیر است. تمام امیدم به برنامه‌ها و راهکارها در حزب مانع است که شهادت مردم، شناخت و محبوبیت در جامعه هر لحظه فرو نریزید. مطمئنم حزب کمونیست کارگر را درک عمیق شرایط را سنجیده و همچنان پیشرو و متفاوت با سایر جریان‌هاست خواهد بود.

ر امین نادری

ادامه پیام‌ها به کنگره حزب از صفحه ۱۶

من یک زن افغان هستم

با درود به کنگره حزب کمونیست کارگر

من یک زن افغان هستم که یک ساله بودم و به همراه خانواده به کشور ایرلند پناهنده شدیم. حال سالهاست در ایرلند کشور زندگی می‌کنم، زندگی که چه بگویم، زندگی که از بسیاری از کشورهای دیگر، از امکانات و حقر که باید داشته باشم محروم هستم.

اگر در سر بفرماییم و ادامه تحصیل دهیم به خاطر اتباع بودن، در رشته تحصیل که علاقه داریم نمی‌توانیم ادامه تحصیل بدهیم.

یک زن تا وقتی که ازدواج نکند و متاهل نباشد و یا کارت اقامت و پاسپورت نداشته باشد حقش از گرفتن گواهینامه رانندگی محروم است. حق داشتن خانه و ماشین نیز نداریم. خودم پس از سالها زندگی در ایرلند اقامت ندارم و با هزار مشکل روبه‌رو هستم.

نه حق بیمه، و نه حق گرفتن حق یک سیم کارت، نه حق کار در ادارات و دفاتر دولتی و حق خصوصیت تنها کار که یک مهاجر می‌تواند انجام دهد تا لقمه آسنان به خانه بیاورد خیاطی، آرایشگری، نظافت منازل دیگران و یا دستفروشی است.

به چه جرم باید با ما اینگونه رفتار شود! به جرم اینکه پناه آورده ایم؟ از جنگ و خونریزی انتقام فقر و بیگاری و گرسنگی!

به کشور همسایه پناه آورده ایم تا فرزندانمان با این همه جنگ و کشت و کشتار رو به رو نشوند اما وقتی که ما بیاییم باز هم تبعیض‌آمیز رفتار شده که با مشکلات دیگر روبه‌رو بشویم قلبم به درد می‌آید.

من از بینندگان کانال جدید هستم و از این طریق شما را پیدا کردم. حق شهروندی برابر ما در ایرلند با حاکمیت جمهوری اسلامی یک رویاست و این حق تنها در یک دنیا بهتر مصدق می‌شود دنیا که انسانها از همه هویت‌ها محروم و ملر و نژادپرستانه شده باشند و تنها هویت انسان ملاک هر شهروندی باشد.

ما به امید دنیا بهتر برافزود و نسل آینده تلاش می‌کنیم. تا دنیا بدو، مرز، دنیا بدو، تبعیض دنیا برابری بدو هیچ اختلاف طبقاتی به وجود بیاوریم.

انسان و انسانیت مرز نمی‌شناسد.

شعله پایدار

من یکی از هزاران دادخواه هستم

به نام آرزو دارم
با درود و سپاس از کنگره که صد بار ما بر صد لایخ است. من از کنگره می‌خواهم صد بار مراببه بلند لاسرچیل و چند سال که در گلو حبس شده به گوش کسان که دادخواهر را پاس می‌دارند برساند. من یکر از هزار لایخ دادخواه هستم. دادخواه خونبار به ناصح ریخته شده جوانان نخبه و رشید که مظلومان، معصومان و غریبان بدون نام و نشان در گورهای دسته جمعی به جرم آرزو دادخواهر تیرباران شده و دفع شدند. دادخواهم، دادخواه از کشور که خود را مهد حقوق بشر و دمکراسی می‌داند. ولر لایخ در حالیکه یک جنایتکار به نام مصد جعفر معلاتر که دستش به خون جوانان لایخ مرز و بوم آغشته است در دانشگاه لایخ کشور تدریس می‌کند. من دادخواهم دادخواه تمام خونبار به ناصح ریخته شده برادران و خواهران هستم که پس از چهل و چند سال سکوت فقط به جرم آرزو دادخواه زیاد زدند تیرباران شده و دفع شدند. امیدوارم لایخ کنگره صد بار ما بی‌صد لایخ باشد.

با سپاس

میترا یار مصد خواهر از جانب‌افغان سال ۶۱، مه‌ند سر نعمت‌الله یار مصد توسکر
صل دفع قطع صد بهشت زهرا

ما واحد حزبی فردای بهتر هستیم

با درود ها گرم و کمونیستر

خوشحالیم که برگزیده‌ها در دوازدهمین کنگره حزب کمونیست کارگر لایخ را به رفقا رهبر کادرها، اعضا و دوستان حزب شادباش می‌گوییم.

امید داریم کنگره دوازدهم حزب ما بتواند - که می‌تواند - بر اساس جنبش‌های که با هدف سرنگونی انقلاب رژیم سرمایه داری حاکم بر لایخ در میدان‌ها مبارزه قد برافراشته اند، برنامه و راه حل‌ها عملی و کارسازتر را پیشرو فعالان و مردم قرار دهد.

از کنگره دوازدهم تا لایخ کنگره، گام‌ها بلند از سوی مردم و حزب ما بسوی سرنگونی برداشته شده است و متأسفانه حزب پر افتخار ما، تنه چند لایخ و رهبران خود را از دست داده است که با دل درد همینجا یکبار دیگر یاد عزیزان خوشنام و از دست رفته ما رفقا، فریده آفران، نازنین برومند، بهروز مهرآبادی و قاسم کریم (فرانز آرزو دارم) را گرامی بدریم.

ادامه پیام‌ها به کنگره حزب از صفحه ۱۸

رفقا!

ما لازم‌الاجتناب و لازم‌الذم است که دست‌ها را از زیر دست‌ها برداریم و دست‌ها را از زیر دست‌ها برداریم و دست‌ها را از زیر دست‌ها برداریم و دست‌ها را از زیر دست‌ها برداریم.

ولحد جزیر فردا برسد

ما به کم‌راضی نیستیم به تمکین راضی نیستیم

سلام گرم و امیدوارکننده ما را از شهرهای اعتراضی مبارزه، از درون هفت تپه قهرمان، از خیابان‌های اهواز و شوش و اصفهان، تبریز، بوشهر، مازندران، سنندج و غیره، و در کل جنبش عظیمی که عزم خود را جزم کرده است حکومت اسلامی سرمایه دلار را سرنگون کند بپذیرید. متأسفانه شرایط به گونه‌ای است که نمی‌شود در کنگره کنار خان باشیم. اما با اعتماد کامل به کادرها و اعضا متعهد که سال‌هاست این حزب را به جلو سوق داده‌اند، مثل همیشه مطمئن هستیم این کنگره هم با دورنمای عمیق انسان‌وراه و سنت‌های حزب رهبر، و حزب در مخالفت کل جامعه را کاملاً بلند دیگر به جلو خواهد برد.

امروز کنار هم هستیم و تنها ماییم که رادیکالیسم و آزداد خواهی و برابر طلبی جامعه را نمایندگر می‌کنیم به کم‌راضی نیستیم به تمکین راضی نیستیم. بلند پروازییم. این را از حزبمان آموختیم. این حزب و کنگره هم صد میلیون نفر انسان است که در سال‌های ۹۶ و ۹۸ به میدان آمدند و شعار مرگ بر دیکتاتور، و مرگ بر جمهوری اسلامی، اصلاح طلب اصول‌گرا دیگه تموم ما را بر دل‌اند.

این کنگره باید صد بار در راه‌های کارگران و کارگران هفت تپه و نفت باشد و دختران انقلاب را نمایندگر کند که با پیرت کردن حجاب بعنوان سبیل حکومت‌ها را اسلام و جنبش‌های تجار اسلام به تبعیت‌کننده اعتراضی کردند. ما این‌ها را داریم و باور داریم که با جهت‌گیری‌های روشن این کنگره باز هم امید و یقین‌بخش اعتراضی را رقم خواهد زد. حزب ما توانسته در سطح علنی از طریق کانال جدید و مدیران اجتماع و همچنین در میدان نبرد و مبارزه هر روزه به جامعه و مردم بگوید که سوسیالیسم عین انسانیت است. این شاخه حزب است امروز جامعه خوب این را می‌داند که کمونیسم وجود دارد که به هر چیز کار دارد و در اعتراضی مبارزه است که علیه ستم و ظلم باشد صرف خواهد بست. ما در جامعه است که ظلم، ستم، فقر، شکنجه، بیداد می‌کند و هر روز مردم را به دلار آویخته و زندانی می‌کند راه‌های مبارزه و حکومت شورایی و سازماندهی نخواهیم داشت. با تکیه بر رهنمودهای حزب و فعالین در داخل صرف متعهدانه خود را در برابر رژیم جنایتکار و کثیف رقم بزنیم.

ادامه پیام‌ها به کنگره حزب از صفحه ۱۹

عزیزان حاضر در کنگره و همه دوستان را بخاطر آنکه از مردم رنج دیده‌اند از شما می‌خواهیم با تلاش بیشتر و همت گسترده و همه‌جانبه حکومت ایران را به زیر بکشیم. چون نه تنها مردم ایران بلکه مردم جهان و منطقه هم با نابودی این رژیم آرام خواهند گرفت. در پرتو سیاست‌ها و برنامه‌ها حزب می‌توانیم گام‌های بلند و بزرگ را برای یک انقلاب انسان‌برداریم.

سازش بیگدر

زنده باد حزب کمونیست کارگر ایران

زنده باد سوسیالیسم

”نه به ازدواج کودکان“

رفقا سلام

دولت‌دهمین کنگره حزب کمونیست کارگر ایران را تبریک می‌گوییم.

فوق‌العالم که در این برهه از تاریخ همراه و همگام با شما هستیم و خود را در کنار شما می‌بینیم. ما با هم توانستیم کارهای بزرگ را به‌سازمان برسانیم و پایه‌های جمهوری اسلامی را کاملاً مستحکم کرده، منتظریم تا با حرکت جمعی و تقویت جنبش‌های اجتماعی به سرنگونی حکومت جنایت‌ساعت ببخشیم. در همین راستا پروم کارزار اجتماعی ”نه به ازدواج کودکان“ را به دست گرفتیم و مبارزه علیه این معضل بزرگ اجتماعی را به‌گفت‌وگو روز تبدیل کرده ایم به طوری که حکومت به‌ضد و نقیض‌گوی افتاده است.

فقر عامل اصلی ازدواج کودکان است. کودکان توسط خانواده و با پشتیبانی قوانین ارتجاعی ضد زن، فروخته می‌شوند تا بفشارند نیازهای زن‌گیشان را تأمین کنند و یک ناخ‌خور از سفره‌شان کمتر شود!

ازدواج کودکان به نوعی برده‌داری جنس است. کودکان را که باید تفریح و شادمانی کنند، تحصیل کنند و از زندگی لذت ببرند زیر بار زندگی زن‌گوش و بار داری‌های خطرناک که گاهی منجر به مرگشان می‌شود، هستر شاخ تباہ می‌گردند.

به امید روزی که زن ستیز کودک‌آزار و کودک‌همسر و مصیبت‌های این دست از زندگی زن‌ها رخت بریند.

حزب ما با برافراشتن پروم ”کودکان مقدّمند“ گام‌های عملی بلند را به‌سورحقوق کودکان و اجتماعی کردن

ادامه پیام‌ها به کنگره حزب از صفحه ۲۰

مبارزه برابر آرزو و رفع تبعیض علیه کودکان به جلو برداشته است. طوریکه امروز کمتر کسر است که حقوق کودکان را نشناسد و آن‌ها را بر منافع و مصلحت‌ها بسیار مقدم نداند. تنها در دنیا بهتر است که حرمت و کرامت کودکان ابرج نهاده مر شود و کودک مر تواند فارغ از هر جنسیت و قومیت به حقوق انسان خود دست یابد.

زننده باد یک دنیا بهتر

زننده باد سوسیالیسم

نیلوفر رادمهر

من جوانی بیست ساله از ایران هستم

با عرض سلام و درود به حاضرین کنگره

جوان بیست ساله از ایران هستم. مدت کم است که با حزب کمونیست کارگر آشنا شده ام. از این آشنایی بسیار خرسندم. چون یک دریچه تازه و روشن را روبرو آورده باز کرده است. حداقل برابر من و الان میدانم که این حزب من را نمایندگر میکند. اکثر قشر جوان در جامعه ایران هیچ حق ندارند. یعنی هم آرزوها و آرزوهای ما بر جواب مانده. شاد بر اینها حرام است. رقصیدن حرام است. عشق و رزیدن حرام است. و بطور کلی آینده را ندارند. پول و امکانات ندارند. من میوزیسیستم هستم و ترانه سرا و همچنین نوازنده گیتار. و در حمایت نیسوم و مدام سرکوب مر شویم. حتی میوزیسیستم‌ها رزیر زمینند. و این حزب امید فردا را روشن را در دل من تاباند. میدانم که این حزب میتواند صدای من هم باشد. میدانم میتوانیم با هم یک دنیا بهتر بسازیم. همه مردم از زن و مرد و پیر و جوان و دختر و پسر شایسته داشتن زندگی بهتر را داریم و من اینها دارم که این امکان پذیر است و من از حزب کمونیست کارگر تقاضا عضویت میکنم. میخواهم بصورت متشکل با این حزب فعالیت کنم. و در ساختن یک دنیا بهتر شریک باشم. این حزب من است و به شخصه به همه جوانان فراخوان میدهم که به حزب کمونیست کارگر بپیوندند. دیگر نباید شاهد اعدام باشیم. تبعیض جنسیت را نمیخواهیم. رنگین‌کمانها باید بتوانند مثل همه آرزو باشند و آرزوهای عشق بورزند. و این حزب ظرفیت پاسخگویر به این خواسته‌ها را دارد. بر اینها کنگره را بر بار آرزو میکنم.

رستم معتز مهر

ادامه پیام‌ها به کنگره حزب از صفحه ۲۱

نقطه‌ی پایانی بگذاریم...

سلام رفقا... نظر به اینکه امواج گسترده رنارضا بهتر هر روز گسترش بیشتر پیدا می‌کند... دو نکته حائز اهمیت است... اول وضع خود حزب و استحکامش برادر حضور هر چه قویتر در همه عرصه‌ها و به اصطلاح خودمان وضعیت ستون فقرات مارکسیستراخ مهم است. چون هرگونه ضعف و توهم نیروها را عمل کننده را در تنگنای سردرگم‌کننده گذاشته و نیروهای ستون را خنثی می‌کند... پس روی این باید بیشتر کار شود... چون ما در سطح رهبریه هنوز داریم خونریزی می‌دهیم... دوم بر ضرورت ما در تبدیل شدن به حزب نه به وضع موجود و حزب انقلاب شدن است که اگر این امر به سرانجام برسد می‌توانیم همچون بلشویک‌ها یک پاراواصلر بازر باشیم... انقلاب و قتل از راه برسد زیاد به کسر و جریان فرصت بازنانه بیشتر دوباره نمیدهد... انقلاب دوره را عمل به آرزوها و دوره را تحقق آرزوهاست... پس بستانیم که انواع جریانات راست و بورژوازی مترصد قاپیدن فرصتند... اگر بجنیم قطعاً موفق می‌شویم... یک بار برادر همیشه به نقبت سرمایه دلار و جامعه طبقاتی نقطه ریایانر بگذاریم... زننده باد سوسیالیسم و زننده باد خط سیاسی صمد تقوایر که انصاف در این چند کنگره گذشته وظیفه اش را به خوبی انجام داده است...

پرویز پوینده

برای سرنگونی رژیم پوسیده

درود فراوان به رفقا رفسنگر ناپذیر حزب ک.ک.ا. بنا به سبب تشکیل دوازدهمین کنگره حزب امیدوارم جلسات کنگره به خوبی و با موفقیت برگزار شده و در طول آن رهنمودها و راهکارها را عملی به اعضا، هواداران، فعالین و مبارزان راه آزادی و برابری برادر سرنگونی رژیم پوسیده و از گوری فریاد سرمایه دلار را سلام درایه شود. جهت رسیدن به هدف فوق دست‌تأماری شما را به گرمی می‌فشارم.

کسر رفسرور

من معلم بازنشسته و فعال بیانیه آزادی هستم

عزیزان سلام

کنگره لاریه وسعت ایران، کنگره لاریه که از قلب داغ‌دیده‌ها، در نتیجه کارزارها و فعالیت‌ها انقلابیون

ادامه پیام‌ها به کنگره حزب از صفحه ۲۲

راستیخ به قلب ما انسان‌های که زیر ستم، زیر کار و زندگرنه شده ایم و امیدوار ماخ مرکند.

خوشحالم که اجازه دارم این چند کلمه را خطاب به شما عزیزان بنویسم.

مردم ایران اسیر و بازیه دست یک عده آدامقرو جنایتکار صرفه ارسده اند. اما سر ضم نقرده اند. همین کنگره نشاخ مردهد شماها که فرزندان ماخ هستید نشاخ داره لاید که باید امیدوار باشیم. و ما امیدوار هستیم چون فرزندان ماخ انقلابیونر هستند که به کم رضایت نمر دهند. ما امیدوار هستیم زیرا که حزب کمونیست کارگر امروز حزب پر جمعیت و در قلب خانواده ها و در قلب ما رسوخ کرده است. خسته نباشید عزیزانم

همسید مصنر معلم بازنشسته و فعال بیانیه آژاد راز طرف تمام خانواده

برای ساختن ایرانی نو، آزاد آباد و سربلند

دوستان و رفقا کارگر امر و عزیزان:

سلام و تبریک مرا پذیرا باشید!

دوازدهمین کنگره حزب کمونیست کارگر امر به اعضا محترم حزب و تمام مردم ایران که خواهان آژاد راز و برابر سو بر قرار سوسیالیسم و یک جامعه مدرخ و مترقر و بدور از هر نوع تبعیض جنسیت و شغل مزد و بردگر فرهنگر و مذهبر... هستند، تبریک میگویم به تمام مسئولین و تمام آژاد راز خواهانر که در این عرصه تلاشیر و قفه داشته اند و تا بر قرار سو سر نگوینر این رژیم سر لاپا خونریز و جانر لاپارنشسته و به تلاشرو کوشتر خود همواره ادامه داره اند راهشخ پر رهرو باد و همچنخ این راه را ادامه میدهم تا یکبار دیگر سرود آژاد سو شاد در کشور ایران طنین انداز باشد.

خواست من و فکر میکنم اکثریت مردم ایران سر نگوینر این حکومت ظالم و بر قرار سیرجم سوسیالیزم در ایران و لاجر قانون در مورد حقوق پایه لردر تمام موارد است که در شاخ حقوق انسانر تعریف شده است.

رفع بیقرار سو گر لندر و بر قرار سیریمه کامل بر لردر تمام مردم و تحصیل رایگان و قابل قبول بر لردر تمام دوران تحصیل از کود کستان تا پایان دبیرستان و همچنین در دانشگاه ها امکان بر خور د لردر تمام لاقشار مردم با حفظ علاقه مند سو استعدادها که نیاز یک کشور پیشرفته است.

ادامه پیام‌ها به کنگره حزب از صفحه ۲۳

با امید به ساختن کشور پیشرو و صنعتی از هر لحاظ و ارتباط و مبادله دانش و دانشجو بر اساس ساختن ایران نو،
کازاد آباد و سربلند!

با تشکر از تمام دوستان و رفقا دست اندر کار در برگزاری این کنگره

ندا ایرانر

کنگره‌ی دوازدهم حزب ما به یک اعتبار...

رفقا! به شما درود می‌فرستم و خودم را در کنار شما می‌بینم و یکایک تاخیر را در آغوش می‌فشارم.

اگر تا دیروزها خودمان را به رفقا داخل و خارج تقسیم می‌کردیم، امروز به یمن نزدیک و نفوذ ادبیات و برنامه حزب با گفتمان جنبش‌ها اعتراض مردم و نیز به یمن تغییرات فنر و زیرساخت‌ها تکنیک و الکترونیک و انقلاب الکترونیک، تقسیم تشکیلات و سازمان و کارها و اعضای حزب به داخل و خارج نه تنها چندتاخ درست نیست، بلکه اساسا بر معناست.

در فاصله اردو کنگره سیزدهم و دوازدهم حزب کمونیست کارگر ایران، جهان و ایران دستخوش تغییرات شده است که مستقیم و غیرمستقیم بر روح حزب و زندگی و مبارزات مردم معتزله تأثیرات عمیق و ژرف گذاشته است.

زیرم به خیال خود گمان می‌کرد که با سرکوب خونین آبان ۹۸، جنبش‌ها اعتراضات و سرنگونی را به عقب رانده است، اما جنبش‌ها در خواجه‌ها رکنسته شدگان اعتراضات خیابان و دادخواهر خانواده‌ها مسافران هواپیما ساقط شده توسط سپاه پاسداران سرمایه‌ها از یکطرف و اعتصابات چندماهه کارگران پیمان نفت و اعتراضات بازنشستگان و معلمان نشان داد که آبان همچنان جوشان و خروشان است.

گفتمان نه به تمامیت جمهوری اسلامی با شعار اصطلاح طلب، اصولگرایی رنگه نمونه ما جبراً از عمق جامعه به حکومت رسید و بر اساس اولین بار حکومت را مجبور کرد که پرده از روی صورتش بردارد و جلاد کیمیت مرگ را به ریاست جمهوری نشانند تا بلکه اعتراضات را مرعوب کند و سرنگونی را به تاخیر بیندازد.

ادامه پیام‌ها به کنگره حزب از صفحه ۲۴

کنگره دوازدهم حزب ما به یک اعتبار، برآمده از صیقلی‌ترین اوضاع و احوال است؛ یعنی هم کنگره «لاداره» شورایی جامعه و هم کنگره «آب‌بخ‌لاداره» و هم کنگره «سرتقونر انقلاب» و به یک اعتبار؛ «کنگره انقلاب» است.

امیدوارم کنگره دوازدهم بتواند بر سرعت بفسیدن به جنبش‌ها اعتراض اجتماعی راه حل‌ها عملی خوب و کارساز را در دستور کار قرار دهد.

زنده باد سوسیالیسم

زنده باد انقلاب

زنده باد حزب کمونیست کارگر ایران

فرهاد دیلمی - آب‌بخ ۱۴۰۰

اساس سوسیالیسم

انسان است

کنگره دوازدهم
حزب کمونیست
کارگری از روز
سوم تا پنجم ماه
دسامبر ۲۰۲۱ (۱۲)
تا ۱۴ آذر (۱۴۰۰)
به صورت علنی
برگزار خواهد شد.

انتخاب نمایندگان کنگره می‌گیرد. در مرحله سراسری کافیه، انتخابات سراسری کاندیداهای نمایندگی با رأی از سوی تیم انتخابات کنگره دوازدهم، طبق مصوبه هیأت ۱۲۵ نفر از اعضای حزب نمایندگان کنگره دوازدهم حزب مخفی و مستقیم اعضا انتخاب دوازدهم اجرائی حزب در دو مرحله کاندیدای نمایندگی بودند. پس کمونیست کارگری ایران انجام سراسری و محلی انجام از کاندیداتوری اعضا در مهلت شد و تعداد صد نفر از میان سیامک بهاری

نتایج انتخابات نمایندگان مرحله سراسری کنگره دوازدهم حزب کمونیست کارگری ایران

۹۰٪	۱. حمید تقوایی	۶۵٪	۳۵. پریسا پوینده	۵۰٪	۶۹. ایرج رضایی
۸۸٪	۲. مینا احدی	۶۴٪	۳۶. ناصر کشکولی	۵۰٪	۷۰. میلاد رسایی منش
۸۵٪	۳. شهلا دانشفر	۶۲٪	۳۷. طه آزادی	۵۰٪	۷۱. صابر رحیمی
۸۴٪	۴. سیامک بهاری	۶۲٪	۳۸. کریم شامحمدی	۵۰٪	۷۲. جمیله میرکی
۸۰٪	۵. کیوان جاوید	۶۱٪	۳۹. پتی دبونیتاس	۴۸٪	۷۳. نازنین صدیقی
۸۰٪	۶. شیوا محبوبی	۶۰٪	۴۰. رحیم یزدانپرست	۴۸٪	۷۴. نوید مینایی
۷۹٪	۷. اصغر کریمی	۵۹٪	۴۱. سهیلا دالوند	۴۷٪	۷۵. داوود آرام
۷۷٪	۸. سیما بهاری	۵۹٪	۴۲. جمیل فرزانه	۴۷٪	۷۶. عطیه نیک نفس
۷۶٪	۹. نسان نودینیان	۵۹٪	۴۳. عباس ماندگار	۴۷٪	۷۷. سعید مدانلو
۷۶٪	۱۰. محمد شکوهی	۵۸٪	۴۴. میترا دانشی	۴۶٪	۷۸. سیاوش آذری
۷۵٪	۱۱. محسن ابراهیمی	۵۸٪	۴۵. سارا نخعی	۴۵٪	۷۹. مینا بهروزی
۷۵٪	۱۲. مصطفی صابر	۵۸٪	۴۶. سمیر نوری	۴۵٪	۸۰. لیلی شعبانی
۷۴٪	۱۳. خلیل کیوان	۵۸٪	۴۷. مهین کابلی	۴۴٪	۸۱. عزیزه لطف‌اللهی
۷۴٪	۱۴. سیاوش مدرسی	۵۷٪	۴۸. سیامک امجدی	۴۲٪	۸۲. سوسن بهادری
۷۴٪	۱۵. شهناز مرتب	۵۷٪	۴۹. بهروز بهاری	۳۹٪	۸۳. کیا صبری
۷۳٪	۱۶. کاظم نیکخواه	۵۷٪	۵۰. شمی صلواتی	۳۹٪	۸۴. شیرین بهار
۷۳٪	۱۷. هرمز رها	۵۶٪	۵۱. بهنام ابراهیم‌زاده	۳۷٪	۸۵. صدف کوروش‌نیا
۷۳٪	۱۸. حسن صالحی	۵۶٪	۵۲. نوید محمدی	۳۵٪	۸۶. کاوش مهران
۷۳٪	۱۹. محمدامین کانگر	۵۶٪	۵۳. رضا مرادی	۳۵٪	۸۷. فاضل نادری
۷۲٪	۲۰. عبدالله اسدی	۵۶٪	۵۴. سلیمان سیگارچی	۳۴٪	۸۸. امیر عسگری
۷۲٪	۲۱. آذر پونا	۵۵٪	۵۵. شهاب بهرامی	۳۴٪	۸۹. ستار نوری‌زاد
۷۱٪	۲۲. شیرین شمس	۵۵٪	۵۶. عیصام شکری	۳۳٪	۹۰. سودابه شکیب
۷۰٪	۲۳. امیر توکلی	۵۵٪	۵۷. ایرج فرجاد	۳۲٪	۹۱. پروین آزاد
۷۰٪	۲۴. بابک یزدی	۵۴٪	۵۸. میثم عتیق	۳۲٪	۹۲. بهنام گله‌داری
۶۹٪	۲۵. کیان آذر	۵۴٪	۵۹. هه‌ژار علیپور	۳۲٪	۹۳. مجید آذری
۶۹٪	۲۶. بهرام سروش	۵۳٪	۶۰. جمال صابری	۳۱٪	۹۴. حامد جمالی
۶۹٪	۲۷. جلیل جلیلی	۵۳٪	۶۱. مسعود آذرنوش	۳۱٪	۹۵. ضرغام اسدی
۶۹٪	۲۸. عبدل گلپریان	۵۳٪	۶۲. غلام اکبری	۳۰٪	۹۶. عظیم مطور
۶۸٪	۲۹. سیامک زارع	۵۳٪	۶۳. فهیمه صادقی	۳۰٪	۹۷. خالد ناصری
۶۶٪	۳۰. فاتح بهرامی	۵۳٪	۶۴. مهران محبوبی	۲۹٪	۹۸. کاوه عمر
۶۶٪	۳۱. یدی محمودی	۵۲٪	۶۵. هوشیار سروش	۲۹٪	۹۹. فریبا آذرخش
۶۶٪	۳۲. طه حسینی	۵۲٪	۶۶. امیر زاهدی	۲۸٪	۱۰۰. محمد نعمی
۶۶٪	۳۳. پیام آذر	۵۱٪	۶۷. بهمن خانی		
۶۵٪	۳۴. سوسن صابری	۵۱٪	۶۸. شهلا خباززاده		

از مدیای اجتماعی حزب

فیسبوک حزب: www.facebook.com/wpiran اینستگرام: www.instagram.com/wpi91 تلگرام: [telegram.me/wpi_hkki](https://t.me/wpi_hkki) شماره اپ و تلفن تماس: ۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

فراخوان انقلاب زنانه: همبسته و متحدانه در سراسر جهان در حمایت از سپیده قلیان بپا خیزیم!

جمهوری اسلامی است و همه انسانهای آزادیخواه، فعالین جنبشهای اعتراضی، رسانه ها و سازمانهای و نهادها مدافع حقوق انسانی را فرامی خواند تا به حمایت از سپیده قلیان با تمام قوا، در سراسر جهان، در داخل و خارج کشور تمام نیروی خود را بکار بگیرند. جمهوری اسلامی سپیده قلیان را به گروگان گرفته است، برای نجات جان سپیده، و رهایی این زن جسور و مبارز از چنگال حکومت گروگانگیر، اعتراضی وسیع لازم و حیاتی است.

انقلاب زنانه

روز ۱۹ مهرماه ۱۴۰۰، سپیده قلیان با حمله وحشیانه دست کم ۳۰ نفر از نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شد. روزها پس از بازداشت سپیده قلیان، خانواده سپیده و دوستان او در بی خبری به سر می بردند تا معلوم شد سپیده در بند امنیتی ۲۰۹ زندان اوین در تهران زیر بازجویی بوده است و این شرایط تا به امروز و پس از سومین هفته بازداشت سپیده قلیان ادامه داشته است؛ وضعیتی که خانواده سپیده و حامیان او را بیش از پیش نگران کرده است.

بدینوسیله، انقلاب زنانه اعلام میدارد که مسئولیت امنیت جان سپیده قلیان به عهده

هم اکنون جان سپیده قلیان در خطر است، جان زن جوان و جسوری در خطر است که

۶ آبان ۱۴۰۰ - ۲۸ اکتبر ۲۰۲۱

جان فعالان زیست محیطی ایران در خطر است

برای آزادی فعالان محیط زیست زندانی شد. در نامه این کمیته، ضمن تاکید بر در معرض خطر بودن جان فعالان زندانی محیط زیست در ایران، به قتل، ربودن، دستگیری و شکنجه آنها در سالهای گذشته اشاره شده است.

کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی در نامه ای به رییس کنفرانس تغییرات اقلیمی گلاسگو، خواستار فشار بین المللی بر جمهوری اسلامی

زیست دستگیر و زندانی شدند. همچنین در نامه کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی به حکم حبس هومن جوکار، طاهر قدیریان، سپیده کاشانی، نیلوفر بیانی، سام رجبی، امیرحسین خالقی، عبدالرضا کوهپایه، مراد طاهباز و عرفان رشیدی اشاره شده است. این کمیته در نامه ارسالی خود، تاکید کرد: فرستادگان جمهوری اسلامی که ممکن است در این کنفرانس شرکت کنند، نماینده مردم ایران نیستند و باید تحریم شوند. از صفحه انقلاب زنانه

ادامه از مدیای اجتماعی حزب از صفحه ۳۷

جشن طلاق یا کارناوال طلاق؟

رئیس دادگستری شهرستان بهارستان گفته است:

"ابتدال اخلاقی حاکم شد و بعضی زنان جشن طلاق می گیرند."

به این سخنان می گویند مشت نمونه خروار در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی. رئیس دادگستری بهارستان و دیگر آیت الله ها و قضات مفتخور اسلامی هر آنچه را که بویی از آزاد منشی از قید و بند قوانین زن ستیزانه اسلامی بدهد را با همین عبارات به خورد همقطاران و نیروهای ویژه سرکوب شان می دهند.

جشن طلاق یعنی رها شدن زن از تمام قید و بندهای دست و پاگیر قوانین اسلامی، جشن طلاق یعنی کوتاه کردن دست مردسالاری و سنتهای عقب مانده اسلامی در خانواده و بیرون از آن، جشن طلاق

یعنی پس زدن تحقیر و توهین نرینه سالاری و تف کردن به همه موازین اسلامی ضد زن. و بالاخره جشن طلاق یعنی رها شدن از امر و نهی حکومت، یعنی رها شدن از بی حقوقی مضاعف حاکم بر زنان چه در

جشن طلاق یعنی رها شدن زن از تمام قید و بندهای دست و پاگیر قوانین اسلامی، جشن طلاق یعنی کوتاه کردن دست مردسالاری و سنتهای عقب مانده اسلامی در خانواده و بیرون از آن، جشن طلاق یعنی پس زدن تحقیر و توهین نرینه سالاری و تف کردن به همه موازین اسلامی ضد زن. و بالاخره جشن طلاق یعنی رها شدن از امر و نهی حکومت، یعنی رها شدن از بی حقوقی مضاعف حاکم بر زنان چه در

وجود چنین قوانین زن ستیزانه ای و با وجود چنین قضات کپک زده و تا مغز استخوان ضد زن، نه تنها جشن طلاق بلکه باید بزودی شاهد کارناوال طلاق در شهرهای ایران بود. حکومتی در ایران بر سر کار است که نرم

سالم زیستن زندگی مشترک دو انسان (زن و مرد) را به جایی رسانیده است که جشن طلاق برای زنان به تولدی دوباره می ماند. کارناوال طلاق یعنی افزوده شدن شکستی دیگر به تمامی طرح ها و شکستهای زن

۹ آبان ۱۴۰۰، ۳۱ اکتبر ۲۰۲۱

آیت الله قتل عام علیه سلامت و امنیت جانی مدارس و دانشگاه

مدارس، دانشگاه محل اعتراض و مبارزه علیه وضعیت موجود است. و همچنان خواست عمومی و اساسی دانشجویان، دانش آموزان، معلمان، کارگران و عموم مردم ایران سرنگونی حکومت جنایتکار اسلامی است و در سالگرد آبان ۹۸ همه جا و همه وقت فریاد می زنیم تا سرنگونی جمهوری اسلامی آبان ادامه دارد.

#دانشگاه#مدارس#دانشجویان
#دانش_آموزان#بازگشایی
#آبان_ادامه دارد

موضوع بازگشایی مدارس و دانشگاه ها با توجه به خواست عمومی جامعه مبنی بر تهیه واکسن استاندارد جهانی و واکسیناسیون همگانی و همچنین برگشت به شرایط عادی تحصیل، کار و زندگی حالا به محل چالش حکومت تبدیل شده است. در شرایطی که دانشگاه همصدا با عموم جامعه علیه بی اعتنائی سران حکومت مبنی بر تهیه واکسن استاندارد جهانی صدای اعتراض خود را بلند کرده است، آیت الله قتل عام ابراهیم رئیسی خواستار برنامه ریزی برای بازگشایی مدارس و دانشگاه ها از اول آذر شده است.

از طرفی یک عضو کمیسیون چه در صورت بازگشایی و چه عدم بازگشایی دانشگاه

اطلاعیه های حزب

فارغ التحصیلان دانشگاه تهران حجاب برداشتند

و برای تظاهرات زنان علیه حجاب اجباری در سراسر ایران فرا می خواند تا باشد که با حجاب برگیران سراسری پایان عمر جمهوری اسلامی را رقم زنیم.

انقلاب آتی ایران قطعا یک انقلاب زنانه است.

حکومت اسلامی نابود باید گردد

انقلاب زنانه

۱۲ آبان ۱۴۰۰

۳ نوامبر ۲۰۲۱

پرچم رهایی زن و رهایی کلیت جامعه از شر حکومت اسلامی را بدست بگیرند و همچون همیشه سخنگویان و رهبران جنبش سرنگونی شوند.

انقلاب زنانه به همه دانشجویان و زنان فراخوان تکثیر این اقدام باشکوه را در دانشگاهها و خیابانهای شهرهای سراسر کشور میدهد و معتقد است با وجود چنین اقداماتی، تظاهرات وسیع علیه حجاب اجباری به همت زنان مبارز امکان پذیر است و بار دیگر همه زنان شجاع و جسور و مبارز، و همه فعالین حقوق زنان و فعالین دیگر جنبش های مبارزاتی و انسانهای مدافع حقوق و کرامت و منزلت زن را به سازماندهی

اردیبهشت ۱۳۹۹ در دانشگاه تهران است.

این اقدام و آنهم در آستانه سالگرد آبان ۹۸ و به فاصله کوتاهی بعد از انتصاب آیت الله جلال رئیسی نشانه شکست جمهوری اسلامی در هراس افکنی در جامعه به ویژه در دل زنان و لذا نشانه پیشروی جنبش سرنگونی است که در نوک پیکان این جنبش، جنبش نوین رهایی زن با تمام قوا در حال درهم کوبیدن ارزشها و ارکان این حکومت است.

در آستانه دومین سالگرد خیزش آبان ۹۸، زنان به عنوان نیروهای محرکه و فعاله جنبش سرنگونی میتوانند بیش از پیش

در آن ایجاد کرده، صورت بگیرد که از درجه اهمیت بالایی برخوردار است.

انقلاب زنانه از این حرکت قوی حمایت کرده و آن را لرزه بر پیکره حکومتی میدانند که اساس آن بر حجاب و زن ستیزی بنا شده است. این اقدام بر بستر جنبش سرنگونی، ادامه تظاهرات زنان پیشرو و مدافعین حقوق زن در هشت مارس ۵۷ در اعتراض به فرمان خمینی به حجاب اجباری است، این اقدام ادامه حرکت ویدا موحد و ادامه کارزار تکثیر دختران خیابان انقلاب در دیماه ۹۶ است. این اقدام ادامه تظاهرات در اعتراض به حجاب و عفاف و گشت ارشاد دانشگاهی در ۲۳

روز سه شنبه ۱۱ آبان ۹۸ برابر با ۲ نوامبر، جمعی از زنان دانشجوی در پایان مراسم فارغ التحصیلی خود مقابل دانشگاه تهران به طور دسته جمعی حجاب ها را برداشته و جشن خود را به پایان رساندند.

پیام این حرکت جسورانه که نماد آشکار یک انقلاب زنانه در ایران است، اینست که عمر جمهوری اسلامی به پایان رسیده و با نیروی قدرتمند مبارزه زنان و جشن رهایی زن نابود خواهد شد. این اقدام در ادامه مبارزه قدرتمند زنان علیه حجاب اجباری و علیه قوانین اسلامی و حکومت اسلامی است که در مقابل دانشگاه تهران که همواره جمهوری اسلامی فضای امنیتی

جدال زنان با جمهوری اسلامی بر محور حجاب قطبی تر می شود

حجاب برگیران دانشجویان زن مقابل دانشگاه تهران

واکنش ایادی جمهوری اسلامی به حجاب برگیران زنان

اخیرا ایادی جمهوری اسلامی در یک حرکت سازماندهی شده در واکنش به حجاب برگیران دانشجویان زن مقابل دانشگاه تهران، با حجاب کامل اسلامی در همان مکان به صف شدند تا از حجاب و ارزشهای جمهوری اسلامی دفاع کنند.

این حرکت تقابلی به خوبی جدال جمهوری اسلامی با زنان بر سر مساله حجاب را نشان میدهد. حجاب یک مسئله عادی و پیش افتاده برای جمهوری اسلامی نیست که به سادگی از آن گذر کند، حجاب بیرق اسلام و اسلام سیاسی و از پایه های اساسی حکومت

در حاشیه کنفرانس اقلیمی سازمان ملل موسوم به کاپ ۲۶ در گلاسکو اسکاتلند

نمایندگان دو جهان در یک شهر گرد آمده اند تا بر سر تضمین‌های ادامه حیات سیاره آبی با هم بجنگند.

در یک سو ۲۵۰۰ نماینده از ۲۰۰ کشور به نمایندگی از طرف ۱٪ ساکنان صاحب سرمایه‌های کره زمین و در سوی دیگر بیش از ۱۰۰ هزار معترض به نمایندگی از سوی ۹۹٪ ساکنان کره زمین!

در بین این دو نیرو، این دو جهان کار و سرمایه فعلاً ۱۰ هزار پلیس با تمام تجهیزات برای حفاظت از نظم سود و سرمایه و رقابت جنون آمیز عاملان اصلی تخریب و نابودی حیات و کره زمین، به صف شده‌اند! آماده‌اند تا مبادا نمایندگان و سیاستمداران و راج، هوچی، عوامفریبان شارلاتان سر به کسرن‌های چند ملیتی،

بانکدارهای حریص و وقیح صدمه‌ای ببینند.

سرانی که تازه پاشنه‌ها را ورکشیده و از اجلاس گروه ۲۰ کشور صنعتی جهان در رم ایتالیا به شهر گلاسکو در بریتانیا آمده‌اند تا به اصطلاح کره زمین را نجات دهند، خود تولید کننده ۸۰٪ آلاینده‌ها کره زمین هستند! عاملین جاری شدن سیل‌ها در تمام جهان، عاملین خانه خرابی و مرگ هزاران نفر، خشکسالی، فرونشست زمین، نابودی کشاورزی و دامداری، عاملین گرسنگی، جنگ، مرگ، بیجایی، عاملین به نابودی کشتانده میلیاردها انسان و طبیعتی که دیگر تحمل نظام سرمایه و سود ۱٪ را ندارد؛ اینها مدعیان نجات کره ارض در اجلاس کاذبی گلاسکو هستند. علیه

این نابودکنندگان کره ارض است که خیابانهای گلاسکو به نمایندگی از ۹۹٪ انسانهای ساکن زمین و میلیونها جاندار و دریا و جنگل و گل و گیاه فریاد میزنند.

اما در کاخ جلسات یک درصدی ها تنور لافزنی مفت و عوامفریبی و دروغ برای ساکت کردن ۹۹٪ داغ داغ است تا جایی که قرار بود رئیسی جلاد بعنوان رئیس ام‌القرآ اسلام و هفتمین کشور آلاینده جهان در تولید گازهای گلخانه‌ای هم شرکت کند. اما بعد از اینکه فعالین حقوق بشر شکایتی از آیت‌الله جلادرا را تسلیم پلیس گلاسکو کردند و خواست تعقیب جنایی و قضایی وی را مطرح کردند، او ترجیح داد در همان تهران تخته‌بند بماند.

رئیس‌ی زمین‌گیر شد و مردکی گمنام و فعلاً غیر قابل تعقیب به اسم علی سلاجقه را در آخرین روزها وارد معرکه میکند تا لابد ثابت کند مسئول ویرانی طبیعت و زندگی در ایران خروج آمریکا از برجام است. تا اعلام کند "دشمنان" مسئول دزدی‌ها و چپاول هستند! "دشمنان" مسئول ریختن سوخت مازوت به حلق مردم هستند، نابودی مراتع جنگلها و فضاها سبز تقصیر "دشمنان" است، آنها منابع آبی را از بین برده و بیابان زایی کردند، آنها تالاب‌ها را خشکاندند تا نفت تولید کنند، تا میلیاردها دلار هزینه مضحکه پوچ راکتورهای اتمی کنند که مدام دشمن منفجرشان میکند و باز هم روز از نو روزی از نو تا از قبل "بازسازی" میلیاردها دلار بچاپند!

اما دشمن ما همین جاست. این حکومت ضد بشری جمهوری اسلامی است که فعالین محیط زیست را دستگیر شکنجه و خودکشی میکند تا با خیال راحت بدزدند و تاراج کنند!

چه کسی ایست ن‌اند که در ایران دفاع از محیط زیست بطور مستقیم به معنی دفاع از حق معیشت، حرمت و کرامت انسانها، دفاع از حق حیات جانداران و طبیعت است، و این تنها در گرو پائین کشیدن نظام ضد انسانی و ضد طبیعت جمهوری اسلامی است.

کمیته خارج کشور حزب
کمونیسست کارگری
۳ نوامبر ۲۰۲۱

تلخیصی از چند اطلاعیه خبری حزب

دومین روز اعتصاب کارگران پتروشیمی آبادان و تجمع کارگران پتروشیمی کوه مبارک جاسک و کارگران قراردادی پتروشیمی بیستون

- روز ۹ آبان کارگران پتروشیمی آبادان برای دومین روز برای پیگیری مطالبات خود با خواست افزایش حقوقها و اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، داشتن امنیت شغلی و بازگشت به کار ۴ همکار اخراجی شان در محوطه شرکت تجمع کردند.

- روز ۸ آبان کارگران پتروشیمی کوه مبارک جاسک در اعتراض به عدم دریافت ۶ ماه دستمزد و مزایای شغلی خود دست به اعتصاب زدند. این کارگران زیر نظر شرکت پیمانکاری کیسون کار میکنند.

- روز ۸ آبان کارگران قراردادی واحد تعمیرات پتروشیمی بیستون کرمانشاه در اعتراض به خلف وعده ها و عدم پاسخگویی به مطالباتشان دست به اعتصاب زدند و در محوطه شرکت تجمع کردند. در ارتباط با این خبر شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

در سطح سراسری کوتاه شدن دست پیمانکاران است.

تجمع بازنشستگان تامین اجتماعی در چند شهر مابازنشستگانیم،دنبال حقمانیم

- روز یکشنبه نهم آبانماه از ساعت ده و نیم صبح بازنشستگان تامین اجتماعی بدنبال فراخوانی از قبل اعلام شده و برای پیگیری مطالباتشان در تهران مقابل سازمان تامین اجتماعی و در شهرستانها در مقابل ادارات این سازمان تجمع کردند. بنابر خبرهای تاکنون این تجمعات در تهران، رشت، تبریز، اهواز، کرمانشاه و بروجرد برگزار شد. در رشت بازنشستگان با شعار ما بازنشستگانیم دنبال حقمونیم فریاد اعتراض خود را بلند کردند. بعلاوه شعارهایی مثل خواسته ما همینهمه‌سانسازی، بهینه، همه اش شعار شنیدیم، عدالتی ندیدیم از دیگر شعارهای اعتراضی بازنشستگان در این روز بود. یک خواست مورد تاکید بازنشستگان در این تجمعات درمان رایگان بود. از جمله در تجمع بازنشستگان تامین اجتماعی در اهواز آنها با تاکید بر اینکه منابع مالی آن از

قبل از مزد خود آنها کسر شده است بر اجرای درمان رایگان تاکید داشتند. خواست مورد تاکید دیگر بازنشستگان در این روز افزایش حقوقها به بالای خط فقر ۱۲ میلیونی بود.

اعتصاب کارگران ماشین سازی اراک و سه خبر دیگر

- روز ۹ آبانماه کارگران کارخانه ماشین سازی اراک در اعتراض به سطح نازل حقوقها و شرایط اسفناک معیشتی خود دست از کار کشیده و در محوطه شرکت تجمع کردند. در این تجمع اعتراضی کارگران با کف زدن و شعار دادن اعتراضشان را بازتاب دادند. این کارگران خواستار افزایش فوری دستمزدها متناسب با تورم واقعی و بر اساس نرخ هزینه های زندگی هستند

- روز ۹ آبان بازنشستگان شرکت مخابرات ایران برای پیگیری مطالباتشان و خلف وعده ها در محوطه ساختمان معاونت مالی مخابرات ایران در تهران دست به تجمع زدند. خواست فوری آنها پرداخت برخی مزایای حقوقی و سنوات

گذشته شان است. بنا بر خبرها از سال ۹۷ مخابرات مطالبات این کارکنان و بازنشستگان را پرداخت نکرده است.

- روز ۹ آبان کارگران روغن نباتی گلنار برای دومین روز در اعتراض به مشکلات شغلی و معیشتی خود در محوطه مجتمع و مقابل دفتر مدیریت حاضر شدند. اعتراض این کارگران به تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادهای کوتاه مدت یکماهه، شبکاریهای دو هفته‌ای مداوم و تعرضات هر روز مدیریت به زندگی و معیشتشان است. به گفته کارگران آنها ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد و به خواست کارفرما شیفت شبکاری یا روزکاری ۱۲ساعته مداوم انجام می‌دهند. کارگران روغن نباتی گلنار همچنین مطالباتی در ارتباط با سنوات، اضافه کاریها و پرداخت حق بیمه به تامین اجتماعی دارند. این کارگران قبلاً نیز در همین رابطه

ادامه اطلاعیه های حزب از صفحه ۳۰

اعتراضاتی داشته اند و مدیریت با تهدید به اخراج تلاش کرده است مانع تجمعات آنها شود. کارگران میگویند دیگر حاضر به ادامه این وضعیت نیستند و پاسخ فوری میخواهند.

روز ۵ آبان کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل در اعتراض به تعویق پرداخت ۲ ماه حقوق و ۱۸ ماه حق بیمه خود دست به تجمع اعتراضی زدند.

تداوم اعتصاب کارگران پتروشیمی رازی، تجمعات کارگران معدن سرب و روی گوجر و دو خبر دیگر

تداوم اعتصاب کارگران پتروشیمی رازی امروز دوشنبه ۱۰ آبانماه کارگران پتروشیمی رازی برای چندمین روز پیاپی در اعتراض به عدم تحقق وعده های مدیران و مشکلات حقوق و مزایا دست از کار کشیدند. تخصیص پاداش و مزایای رفاهی متناسب با منطقه، افزایش کیفیت وعده های غذایی، بروزرسانی طرح طبقه بندی مشاغل و بیمه تکمیلی از جمله خواسته های فوری کارگران پتروشیمی رازی

است. وضعیت اسفناک کمپ ها و غذا و خلف وعده ها در مورد افزایش سطح دستمزدها مطابق به ارقام درخواستی کارگران و اجرای طرح طبقه بندی از جمله موضوعات اعتراضی کارگران در مراکز مختلف نفتی است. کوتاه شدن دست پیمانکاران یک مطالبه سراسری در مراکز نفتی است.

دهمین روز تجمعات اعتراضی کارگران معدن سرب و روی گوجر

امروز دوشنبه دهم آبانماه اعتصاب و تجمعات اعتراضی کارگران معدن سرب و روی گوجر واقع در شهرستان راور در استان کرمان بخاطر وضعیت بد معیشتی و کاری خود وارد دهمین روز شد. امروز این کارگران مقابل اداره کار این شهرستان تجمع کردند. دستمزد این کارگران تا هم اکنون کمتر است دستمزد مصوب چند بار زیر خط فقر شورایی کار است. از همین رو این کارگران خواستار افزایش فوری سطح دستمزدهایشان بودند که سرانجام موفق به تحمیل آن شدند. با این موفقیت اولیه اکنون دستمزد کارگران این

معدن مطابق پایه حقوق مصوب شورای عالی کار است. یک خواست مهم کارگران، معلمان، بازنشستگان و بخش های وسیع جامعه افزایش دستمزدها به بالای خط فقر دوازده میلیون اعلام شده دولت است. کارگران معدن سرب و روی گوجر اکنون در موقعیت قدرتمند تری قرار دارند که به جنبش برای افزایش دستمزدها به بالای خط فقر پیوندند.

اخراج تعداد دیگری از کارگران «آب معدنی داماش»

طی روزهای گذشته تعداد دیگری از کارگران باقی مانده در کارخانه آب معدنی داماش به بهانه افزایش هزینه های تولید از کار بیکار شدند و هم اکنون با احتساب کارکنان دفتر مراکز آنها ۳۰ نفر در کارخانه به کار اشتغال دارند. بنا بر خبرها حدود ۴۰ روز قبل ۶ نفر از کارگران این کارخانه تحت عنوان کاهش هزینه های شرکت از کار بیکار شدند و تحت همین عنوان از ابتدای آبان ماه جاری ۵ نفر دیگر اخراج شده اند. همه این اخراجهای در حالیست که کارفرما طبق توافق نامه ای که با هلدینگ بانک

ملی (مالک سابق) کرده بود متعهد به حفظ امنیت شغلی و پرداخت به موقع حقوق کارگران گردیده بود. آنچه در کارخانه آب معدنی داماش شاهدش هستیم، داستان بسیاری از مراکز کارگری است. یک مشت سرمایه دار مفتخور با هزار زد و بند پشت پرداخت سهام شرکت ها را خریداری میکنند و در ابتدا برای اینکه همه چیز به آرامی بگذرد قول و وعده میدهند و با اخراج و بیکارسازی و تشدید فشار معیشتی تلاش میکنند تا کار هر چه بیشتری از کرده کارگران بکشند.

تجمع اعتراضی کارگران متروی صادقیه

روز یکشنبه ۹ آبان کارگران متروی صادقیه در اعتراض به وضعیت بد معیشتی و سطح نازل حقوق و مزایا دست به تجمع اعتراضی زدند. قراردادهای موقت کاری یک معضل این کارگران است.

اعتصاب کارگران اورهال پالایشگاه پارسین، ادامه اعتصاب در ماشین سازی اراک و یک خبر اعتراضی دیگر

روز چهارشنبه ۱۲ آبان کارگران اورهال پالایشگاه پارسین مهر در اعتراض به تعویق پرداخت دستمزدها برای چندمین بار مقابل پالایشگاه تجمع کردند و بر خواسته های خود تاکید کردند.

روز ۱۲ آبان نزدیک به ۹۰۰ کارگر پیمانی کارخانه ماشین سازی اراک در ادامه اعتراضاتشان به سطح نازل حقوقها و شرایط بد معیشتی خود در محوطه شرکت تجمع کردند. دائمی شدن قراردادهای پیمانی، بازگشت به کار ۷ همکار کارگر اخراجی که از ماه گذشته و با شروع اعتراضات توسط حراست شرکت اخراج شده اند و برکناری مدیریت و بساط چپاولگری حاکم از جمله مطالبات فوری این کارگران است.

روز ۱۲ آبان کارگران ساختمانی اماکن دولتی در چابهار به دلیل عدم پرداخت دستمزدهایشان دست از کار کشیدند و در محل کار خود تجمع کردند.

حزب کمونیست کارگری ایران ۱۲ آبان ۱۴۰۰، ۳ نوامبر ۲۰۲۱

شانزدهمین کنفرانس تشکیلات آلمان حزب کمونیست کارگری با موفقیت برگزار شد

روز شنبه ۳۱ اکتبر ۲۰۲۱ برابر با ۸ آبان ۱۴۰۰ شانزدهمین کنفرانس سالانه تشکیلات آلمان حزب کمونیست کارگری با شرکت اعضا و کادرهای حزب در آلمان و تعدادی مهمان به صورت آنلاین برگزار شد. از طرف رهبری حزب کمونیست کارگری، حمید تقوایی لیدر حزب، مینا احدی، اصغر کریمی و سیاوش مدرسی دبیر کمیته خارج کشور شرکت داشتند.

کنفرانس با سرود انترناسیونال و اعلام یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم آغاز شد. در افتتاحیه کنفرانس حمید تقوایی ویژگی شرایط سیاسی ایران بعد از خیزش ۹۸ و رؤس سیاستهای حزب در خارج از کشور را تشریح کرد و مشخصا بر اهمیت تشکیلات آلمان حزب در مقابله با اسلام سیاسی تاکید نمود.

پس از تصویب آئین نامه و دستور جلسه، محمد شکوهی دبیر کمیته آلمان حزب گزارشی از فعالیتهای تشکیلات آلمان به کنفرانس ارائه داد. وی در گزارش تاکید کرد که تشکیلات آلمان در دوره گذشته مجموعه بزرگی از فعالیت در عرصه های مختلف را سازمان داده است. سیاستها و جهت گیریهای این دوره، ایفای نقش مؤثر و دخالگری در رویدادهای مهم ایران، سازماندهی آکسیونهای متعدد بر علیه رژیم، از سازماندهی اعتراض به کشتار آبان و سرنگونی هواپیمای اوکراینی تا مبارزه علیه اعدام ها از جمله اعدام نوید افکاری، حمایت از اعتراضات کارگران هفت تپه و اعتراضات مردم خوزستان و سیستان و بلوچستان، جلب حمایت از مبارزات مردم ایران و

جدال روزمره با اسلام سیاسی و مامشات دولت آلمان با جمهوری اسلامی و جریانات اسلامی سرفصل هایی از این دوره فعالیت در آلمان بودند. محمد شکوهی به نقش ویژه مینا احدی در مقابله با اسلام سیاسی، قوانین شریعه و دولت آلمان و احزاب و جریاناتی که با جمهوری اسلامی و جریانات اسلامی مامشات میکنند، اشاره کرد.

پس از گزارش دبیر کمیته مسئولین واحدهای حزبی و مسئولین نهادهای مورد حمایت حزب گزارشی از فعالیتهایشان به کنفرانس ارائه دادند.

مینا احدی در سخنرانی اش تاکید کرد که حزب کمونیست کارگری در آلمان، در وهله اول مشغول مبارزه با حضور مقامات و یا نهادهایی است که این رژیم را نمایندگی میکنند.

ما نگذاشتیم، وقتی خاتمی به برلین آمد، روی زمین پایش را بگذارد و با هلیکوپتر او را جابجا کردند و اکنون در تعقیب مقامات این حکومت هستیم و خواهان محاکمه آنها، مامیگویی سفارتخانه و مرکز اسلامی و مسجد آبی در هامبورگ را ببندید و تروریستها را بیرون کنید. در عین حال ما مشغول مبارزه با جنبش اسلامی در آلمان و مشغول دفاع از سکولاریسم و پرنسیپهای یک جامعه آزاد هستیم و آخرین کمین ما علیه پخش اذان در مساجد در کلن در جریان است.

یک نکته قابل توجه در این کنفرانس حضور تعداد قابل ملاحظه ای از اعضا و کادرهای جوان و پرشور در کنفرانس بود که نشان میداد حزب جوانتر شده است و لازم است حزب تاکید بیشتری روی ارتقاء نسل

جوانی که به حزب پیوسته اند بگذارد. پس از این گزارشات، شرکت کنندگان به بحث و اظهار نظر در مورد فعالیتهای این دوره پرداخته و نکات و پیشنهادات ارزنده ای برای فعالیت آتی ارائه دادند. همچنین کلیبی از فعالیتهای دوره گذشته پخش شد که گوشه هایی از فعالیتهای تشکیلات آلمان را به نمایش گذاشت.

در بخش فعالیتهای آتی در آلمان، ابتدا حمید تقوایی بر سیاستهای مصوب کنفرانس تشکیلات خارج کشور تاکید کرد و رؤس اقدامات و جهت گیریهای فعالیت آتی را در پرتو تحولات سیاسی جاری تشریح نمود.

در این بخش شرکت کنندگان از زوایای مختلف بحث درباره

ادامه اطلاعیه های حزب از صفحه ۳۱

دخالت فعال شرکت کنندگان، به کار خود پایان داد.

در اولین جلسه کمیته منتخب کنفرانس ناصر کشکولی بعنوان دبیر و نوید محمدی به عنوان خزانه دار تشکیلات آلمان انتخاب شدند.

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران - آلمان
سوم نوامبر ۲۰۲۱

لازم به توضیح است که محمد شکوهی که سالهای طولانی دبیر کمیته آلمان حزب بود، به دلیل به عهده گرفتن دبیری کمیته آذربایجان کاندید عضویت در کمیته آلمان نبود و رفقای مختلف از تلاش های ارزنده او در تشکیلات آلمان حزب قدردانی کردند.

شانزدهمین کنفرانس سالانه تشکیلات آلمان حزب بعد از هفت ساعت کار فشرده و با

سیاستهای این دوره حزب، بر آموزش و کادرسازی از نسل جوان حزب تاکید کرد.

دستور آخر کنفرانس انتخاب کمیته بود و دوازده نفر از رفقا طه آزادی، سیامک زارع، ناصر کشکولی، محمد امین کمانگر، جمال گل حسینی، بهنام گله داری، نوید محمدی، عظیم مطور، سیامک مکی، جمیله میرکی، محمد نعمتی و شاهرخ نقدی به عنوان عضو کمیته انتخاب شدند.

مقدم آن قرار دارد تاکید کرد و به نسل جوان حزب در آلمان فراخوان داد که شور و شوق و ابتکار عمل و خلاقیت های این نسل پشتوانه مهمی برای حزب است و فعالین جوان حزب لازم است بامبانی و اهداف و سیاست ها و شیوه های فعالیت حزب خود خود را آشنا سازند تا آماده تقبل مسئولیت های حزب در این کشور باشند.

سیاوش مدرسی دبیر کمیته خارج کشور ضمن اشاره به

کارهای آتی و پیشنهادهای برای بهبود فعالیتهای ارائه دادند. نتایج مباحث مطرح شده در کنفرانس را کمیته آتی در قالب نقشه عمل تهیه و راهنمای فعالیتهای آینده خود قرار خواهد داد.

اصغر کریمی ضمن مرور فشرده ای بر فعالیت تشکیلات آلمان از کنفرانس برلین تا امروز، بر اهمیت تقویت عرصه های فعالیت اجتماعی تشکیلات آلمان و فعالیت علیه اسلام سیاسی که مینا احدی در خط

اعضای کمیته آلمان حزب کمونیست کارگری ایران

بهنام گله داری

جمال گل حسینی

جمیله میراکی

سیامک زارع

شاهرخ نقدی

طاها آزادی

عظیم مطور

محمد نعمتی

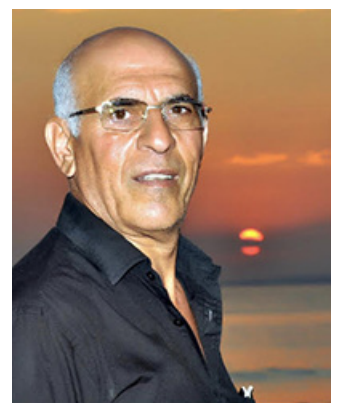
ناصر کشکولی

سیامک مکی

نوید محمدی

امین کمانگر